

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

62. aastakäik

17. juuni 2019

Sisukord

IV Teave

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Liidu Kohus

2019/C 206/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2019/C 206/02	liidetud kohtuasjad C-473/17 ja C-546/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus — Hispaania) — Repsol Butano SA (C-473/17), DISA Gas SAU (C-546/17) versus Administración del Estado (Eelotsusetaotlus — Energia — Veeldatud naftagaasi (LPG) sektor — Tarbijakaitse — Üldisest majandushuvist tulenev kohustus — Gaasiballooni maksimumhind — Kojutoimetamise kohustus — ELTL artikkel 106 — Direktiivid 2003/55/EÜ, 2009/73/EÜ ja 2006/123/EÜ — 20. aprilli 2010. aasta kohtuotsuse Federutility jt (C-265/08, EU:C:2010:205) tõlgendamine — Proportsionaalsuse põhimõte)	2
2019/C 206/03	kohtuasi C-483/17: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Court of Appeal eelotsusetaotlus — Iirimaa) — Neculai Tarola versus Minister for Social Protection (Eelotsusetaotlus — Liidu kodakondsus — Isikute vaba liikumine — Direktiiv 2004/38/EÜ — Õigus vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil — Artikli 7 lõike 1 punkt a — Töötajad ja füüsilisest isikust ettevõtjad — Artikli 7 lõike 3 punkt c — Üle kolmekuuline elamisõigus — Liikmesriigi kodanik, kes on töötanud teises liikmesriigis 15 päeva — Töötus endast sõltumatutel põhjustel — Töötaja staatuse säilitamine vähemalt kuueks kuuks — Õigus töötaja toetusele (jobseeker's allowance)	3

2019/C 206/04	kohtuasi C-501/17: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 4. aprilli 2019. aasta otsus (Landgericht Kölni eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Germanwings GmbH versus Wolfgang Pauels (Eelotsusetaotlus — Lennutransport — Määrus (EÜ) nr 261/2004 — Artikli 5 lõige 3 — Reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antav hüvitis — Ulatus — Hüvitamiskohustusest vabastamine — Mõiste „erakorralised asjaolud“ — Lennuki rehvi kahjustus, mille on põhjustanud lennurajal olnud võõrkeha)	4
2019/C 206/05	kohtuasi C-558/17 P: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 4. aprilli 2019. aasta otsus — OZ versus Euroopa Investeerimispank (EIP) (Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — Euroopa Investeerimispanka (EIP) töötajad — Seksuaalne ahistamine — Uurimine programmi „Dignity at work“ raames — Ahistamise tõttu esitatud kaebuse rahuldamata jätmine — Nõue tühistada EIP presidendi otsus, millega jäeti kaebus rahuldamata — Kahju hüvitamine).....	4
2019/C 206/06	liidetud kohtuasjad C-582/17 ja C-583/17: Euroopa Kohtu (suurkoda) 2. aprilli 2019. aasta otsus (Raad van State eelotsusetaotlus — Madalmaad) — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie versus H. (C-582/17), R. (C-583/17) (Eelotsusetaotlus — Rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramine — Määrus (EL) nr 604/2013 — Artikli 18 lõike 1 punktid b — d — Artikli 23 lõige 1 — Artikli 24 lõige 1 — Tagasivõtmismenetlus — Vastutuse kriteeriumid — Teises liikmesriigis esitatud uus taotlus — Artikli 20 lõige 5 — Poolelõlev määramismenetlus — Taotluse tagasivõtmine — Artikkel 27 — Õiguskaitsevahendid).....	5
2019/C 206/07	kohtuasi C-603/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Supreme Court of the United Kingdomi eelotsusetaotlus — Ühendkuningriik) — Peter Bosworth, Colin Hurley versus Arcadia Petroleum Limited jt (Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Lugano II konventsioon — Kohtualluvus, kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine tsiviil- ja kaubandusajades — II jaotis, 5. jagu (artiklid 18 — 21) — Kohtualluvus töölepingute puhul)	6
2019/C 206/08	kohtuasi C-617/17: Euroopa Kohtu (neljas koda) 3. aprilli 2019. aasta otsus (Sąd Najwyższy eelotsusetaotlus — Poola) — Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A. versus Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Eelotsusetaotlus — Konkurents — EÜ artikkel 82 — Turgu valitseva seisundi kuritarvitamine — Määrus (EÜ) nr 1/2003 — Artikli 3 lõige 1 — Riigisese konkurentsioiguse kohaldamine — Liikmesriigi konkurentsiasutuse otsus, millega määratakse trahv liikmesriigi õiguse alusel ja trahv liidu õiguse alusel — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 50 — Ne bis in idem'i põhimõte — Kohaldatavus)	7
2019/C 206/09	kohtuasi C-638/17: Euroopa Kohtu (viies koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismase eelotsusetaotlus — Leedu) — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos versus „Skonis ir kvapas“ UAB (Eelotsusetaotlus — Tubakatoodetele kohaldatava aktsiisi struktuur ja määrad — Direktiiv 2011/64/EL — Artikli 4 lõike 1 punkt a — Mõiste „sigarid ja sigarillod“ — Looduslikust tubakast ümbrislehega tubakarullid, mis on osaliselt kaetud paberist lisakihihiga)	8
2019/C 206/10	kohtuasi C-690/17: Euroopa Kohtu (viies koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus — Saksamaa) — ÖKO-Test Verlag GmbH versus Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co. KG (Eelotsusetaotlus — Intellektuaalomand — Kaubamärgid — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 9 lõige 1 — Direktiiv 2008/95/EÜ — Artikli 5 lõiked 1 ja 2 — Kaubamärgiga antavad õigused — Kvaliteedimärgises seisnev üksikkaubamärk).....	9

2019/C 206/11	kohtuasi C-691/17: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósági eelotsusetaotlus — Ungari) — PORR Építési Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus — Artikli 199 lõike 1 punkt a — Pöördmaksustamine — Alusetult tasutud maks, mille teenusesaaja tasus teenuseosutajale arve alusel, mis oli koostatud valesti tavapärase maksustamiskorra eeskirjade kohaselt — Maksuhalduri otsus, milles tuvastatakse teenusesaaja maksuvõlg ja jäetakse rahuldamata taotlus mahaarvamise tegemiseks — Asjaolu, et maksuhaldur jättis kontrollimata võimaluse maks tagastada)	10
2019/C 206/12	kohtuasi C-699/17: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 4. aprilli 2019. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshofi eelotsusetaotlus — Austria) — Allianz Vorsorgekasse AG (Eelotsusetaotlus — Riigihanked — Kutsealaste solidaarsete maksete haldamisega tegeleva hüvitiskindlustuskassaga liitumislepingute sõlmimine — Töötajate või nende esindajate nõusolekut vajava lepingu sõlmimine — Direktiiv 2014/24/EL — ELTL artiklid 49 ja 56 — Võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtted — Läbipaistvuskohustus)	11
2019/C 206/13	liidetud kohtuasjad C-29/18, C-30/18 ja C-44/18: Euroopa Kohtu (teine koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Tribunal Superior de Justicia de Galicia eelotsusetaotlus — Hispaania) — Cobra Servicios Auxiliares SA versus José David Sánchez Iglesias (C-29/18), José Ramón Fiuza Asorey (C-30/18), Jesús Valiño Lopez (C-44/18), FOGASA (C-29/18 ja C-44/18), Incatema SL (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 1999/70/EÜ — Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töoandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkulepe tähtajalise töö kohta — Klausel 4 — Diskrimineerimiskeelu põhimõte — Mõiste „töötingimused“ — Olukordade sarnasus — Põhjendatus — Mõiste „objektiivsed põhjused“ — Tähtajatu töölepingu objektiivsel põhjusel ülesütlemisel makstav hüvitis — „Konkreetsed tööülesande täitmiseks“ sõlmitud töölepingu lõppemisel väiksema hüvitise maksmine)	12
2019/C 206/14	kohtuasi C-139/18 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. aprilli 2019. aasta otsus — CJ versus Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus (Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — Lepinguline töötaja — Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus (ECDC) — Hindamisaruanne — 2011. aasta hindamine — Hindamisaruande lõpetamise otsuse tühistamise nõue)	12
2019/C 206/15	kohtuasi C-214/18: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 10. aprilli 2019. aasta otsus (Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny eelotsusetaotlus — Poola) — menetlus, mille algatamist taotles H. W. (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2006/112/EÜ — Käibemaks — Kohtutäitur — Sundtäitmine — Seadusega ette nähtud tasud — Liikmesriigi pädevate ametivõimude halduspraktika, mille kohaselt sisaldavad sellised tasud käibemaksu — Neutraalsuse ja proportsionaalsuse põhimõtted)	13
2019/C 206/16	kohtuasi C-254/18: Euroopa Kohtu (teine koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus — Prantsusmaa) — Syndicat des cadres de la sécurité intérieure versus Premier ministre, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2003/88/EÜ — Töötaja korraldus — Töötajate ohutuse ja tervise kaitse — Maksimaalne iganädalane tööaeg — Võrdlusperiood — Libisev või kindlaksmääratud kuupäeval algav võrdlusperiood — Erand — Politseiametnikud)	14
2019/C 206/17	kohtuasi C-266/18: Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. aprilli 2019. aasta otsus (sąd Okręgowy w Poznaniu eelotsusetaotlus — Poola) — Aqua Med sp. z o.o. versus Irena Skóra (Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Direktiiv 93/13/EMÜ — Ebaõiglasel tingimused tarbijalepingutes — Artikli 1 lõige 2 — Direktiivi kohaldamisala — Lepingutingimus, milles on ette nähtud üldine territoriaalne kohtualluvus — Artikli 6 lõige 1 — Omal algatusel kontroll selle üle, kas lepingutingimus on ebaõiglane — Artikli 7 lõige 1 — Liikmesriigi kohtu kohustused ja pädevus)	14

2019/C 206/18	kohtuasi C-282/1/P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 10. aprilli 2019. aasta otsus — The Green Effort Ltd versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Fédération internationale de l'automobile (FIA) (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Apellatsioonimenetlus — Tähtajad — Teatamine elektroonilisel teel — Tähtaegade arvutamine)	15
2019/C 206/19	kohtuasi C-288/18: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden eelotsusetaotlus — Madalmaad) — X BV versus Staatssecretaris van Financiën (Eelotsusetaotlus — Ühine tollitariifistik — Kaupade klassifitseerimine — Kombineeritud nomenklatuur — Alamrubriigid 85285100 ja 85285940 — Vedelkristallekraaniga lamemonitorid, mis on võimelised taasesitama automaatsest andmetöötlussüsteemist lähtuvaid signaale — Infotehnoloogiatoodetega kauplemise leping)	16
2019/C 206/20	kohtuasi C-295/18: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Tribunal da Relação do Porto eelotsusetaotlus — Portugal) — Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação S.A. versus Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos, SA (Eelotsusetaotlus — Makseteenused siseturul — Direktiiv 2007/64/EÜ — Artiklid 2 ja 58 — Kohaldamisala — Makseteenuste kasutaja — Mõiste — Kolmanda isiku väljastatud otsekorralduse täitmine kontolt, mille omanik ta ei ole — Debiteeritud konto omaniku autoriseerimise puudumine — Autoriseerimata maksetehing)	16
2019/C 206/21	kohtuasi C-464/18: Euroopa Kohtu (kuues koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Juzgado de lo Mercantil no 1 de Gerona eelotsusetaotlus — Hispaania) — ZX versus Ryanair DAC (Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviiliasjades — Määrus (EL) nr 1215/2012 — Hilinenud lennu tõttu esitatud hüvitisnõude lahendamiseks pädeva kohtu kindlaksmääramine — Artikli 7 punkt 5 — Filiaali tegevus — Artikkel 26 — Vaikiv kokkulepe — Kostja kohtusse ilmumise vajadus).....	17
2019/C 206/22	kohtuasi C-155/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 22. veebruaril 2019 — Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl versus De Vellis Servizi Globali Srl	18
2019/C 206/23	kohtuasi C-156/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 22. veebruaril 2019 — Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl versus De Vellis Servizi Globali Srl	19
2019/C 206/24	kohtuasi C-168/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Itaalia) 25. veebruaril 2019 — HB versus Istituto Nazionale della Previdenza Sociale	20
2019/C 206/25	kohtuasi C-169/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Itaalia) 25. veebruaril 2019 — IC versus Istituto Nazionale della Previdenza Sociale	21
2019/C 206/26	kohtuasi C-191/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 27. veebruaril 2019 — OI versus Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA	22
2019/C 206/27	kohtuasi C-209/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Saarbrücken (Saksamaa) 5. märtsil 2019 — SM versus Sparkasse Saarbrücken	22
2019/C 206/28	kohtuasi C-216/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Berlin (Saksamaa) 11. märtsil 2019 — WQ versus Land Berlin	24
2019/C 206/29	kohtuasi C-219/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 11. märtsil 2019 — Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura versus Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)	25

2019/C 206/30	kohtuasi C-238/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Hannover (Saksamaa) 20. märtsil 2019 — EZ versus Saksamaa Liitvabariik.	25
2019/C 206/31	kohtuasi C-242/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul București (Rumeenia) 20. märtsil 2019 — CHEP Equipment Pooling NV versus Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Serviciul Soluționare Contestații ja Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți	27
2019/C 206/32	kohtuasi C-249/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul București (Rumeenia) 25. märtsil 2019 — JE versus KF	28
2019/C 206/33	kohtuasi C-253/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal da Relação de Guimarães (Portugal) 26. märtsil 2019 — MH, NI versus OJ, Novo Banco, S.A.	28
2019/C 206/34	kohtuasi C-254/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court (Iirimaa) 26. märtsil 2019 — Friends of the Irish Environment Limited versus An Bord Pleanála.	29
2019/C 206/35	kohtuasi C-255/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Ühendkuningriik) 26. märtsil 2019 — Secretary of State for the Home Department versus OA.	30
2019/C 206/36	kohtuasi C-257/19: 26. märtsil 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Iirimaa	31
2019/C 206/37	kohtuasi C-263/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 28. märtsil 2019 — T-Systems Magyarország Zrt. jt versus Közbiztonsági Hatóság Közbiztonsági Döntőbizottság jt.	32
2019/C 206/38	kohtuasi C-265/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court (Iirimaa) 29. märtsil 2019 — Recorded Artists Performers Ltd versus Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Ministers for Jobs Enterprise and Innovation, Iirimaa, Attorney General	33
2019/C 206/39	kohtuasi C-275/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) 2. aprillil 2019 — Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd versus Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD	34
2019/C 206/40	kohtuasi C-276/19: 1. aprillil 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik	35
2019/C 206/41	kohtuasi C-282/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Napoli (Itaalia) 3. aprillil 2019 — YT jt versus Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca; Ufficio Scolastico Regionale per la Campania	36
2019/C 206/42	kohtuasi C-286/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois (Prantsusmaa) 5. aprillil 2019 — JE, KF versus XL Airways SA	37
2019/C 206/43	kohtuasi C-288/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht des Saarlandes (Saksamaa) 9. aprillil 2019 — QM versus Finanzamt Saarbrücken.	38

Üldkohus

2019/C 206/44	kohtuasi T-226/17: Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta otsus — Adapta Color versus EUIPO — Coatings Foreign IP (Rustproof System ADAPTA) (Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu sõnamärk Rustproof system ADAPTA — Osaline tühistamine apellatsioonikoja poolt — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c) — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine — Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõige 3 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõige 3) — Õiguse olla ära kuulatud rikkumine — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikkel 75 (nüüd määruse 2017/1001 artikkel 94) — Esimest korda Üldkohtus esitatud tõendid)	40
2019/C 206/45	kohtuasi T-481/18: Üldkohtu 8. aprilli 2019. aasta määrus — Electroquímica Onubense versus ECHA (REACH — Esindamine advokaadi poolt, kes ei ole kolmanda isiku staatuses — Ilmselge vastuvõetamatus)	41
2019/C 206/46	kohtuasi T-79/19 R: Üldkohtu presidendi 2. aprilli 2019. aasta määrus — Lantmännen ja Lantmännen Agroetanol versus komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine — Konkurents — Kokkuleppemenetlus — Õigus tutvuda dokumentidega — Kiireloomulisuse puudumine).	41
2019/C 206/47	kohtuasi T-99/19: 18. veebruaril 2019 esitatud hagi — Magnan versus komisjon.	42
2019/C 206/48	kohtuasi T-158/19: 15. märtsil 2019 esitatud hagi — Breyer versus komisjon.	44
2019/C 206/49	kohtuasi T-174/19: 22. märtsil 2019 esitatud hagi — Vincenti versus EUIPO	45
2019/C 206/50	kohtuasi T-181/19: 27. märtsil 2019 esitatud hagi — Dickmanns versus EUIPO.	47
2019/C 206/51	kohtuasi T-192/19: 4. aprillil 2019 esitatud hagi — Ceramica Flaminia versus EUIPO — Ceramica Cielo (goclean).	48
2019/C 206/52	kohtuasi T-193/19: 4. aprillil 2019 esitatud hagi — Achema ja Achema Gas Trade versus komisjon	50
2019/C 206/53	kohtuasi T-195/19: 3. aprillil 2019 esitatud hagi — GEA Group versus komisjon.	51
2019/C 206/54	kohtuasi T-197/19: 4. aprillil 2019 esitatud hagi — Wiegand-Glashüttenwerke versus komisjon	51
2019/C 206/55	kohtuasi T-199/19: 4. aprillil 2019 esitatud hagi — Glaswerk Ernstthal versus komisjon	53
2019/C 206/56	kohtuasi T-204/19: 5. aprillil 2019 esitatud hagi — BL ja BM versus nõukogu jt	55
2019/C 206/57	kohtuasi T-206/19: 5. aprillil 2019 esitatud hagi — Egger Beschichtungswerk Marienmünster versus komisjon ...	57
2019/C 206/58	kohtuasi T-207/19: 5. aprillil 2019 esitatud hagi — Yara Brunsbüttel versus komisjon	59
2019/C 206/59	kohtuasi T-208/19: 5. aprillil 2019 esitatud hagi — Nolte Holzwerkstoff versus komisjon.	60

2019/C 206/60	kohtuasi T-215/19: 8. aprillil 2019 esitatud hagi — Glatfelter Gernsbach versus komisjon	62
2019/C 206/61	kohtuasi T-216/19: 8. aprillil 2019 esitatud hagi — Glatfelter Steinfurt versus komisjon	64
2019/C 206/62	kohtuasi T-217/19: 8. aprillil 2019 esitatud hagi — Schott versus komisjon	65
2019/C 206/63	kohtuasi T-218/19: 8. aprillil 2019 esitatud hagi — Evonik Degussa versus komisjon	67
2019/C 206/64	kohtuasi T-219/19: 8. aprillil 2019 esitatud hagi — Julius Schulte Trebsen versus komisjon	69
2019/C 206/65	kohtuasi T-220/19: 8. aprillil 2019 esitatud hagi — Mitsubishi Polyester Film versus komisjon	70
2019/C 206/66	kohtuasi T-221/19: 8. aprillil 2019 esitatud hagi — Nippon Gases Deutschland versus komisjon	71
2019/C 206/67	kohtuasi T-222/19: 8. aprillil 2019 esitatud hagi — Sappi Alfeld versus komisjon	73
2019/C 206/68	kohtuasi T-223/19: 8. aprillil 2019 esitatud hagi — Clariant Produkte (Deutschland) versus komisjon	74
2019/C 206/69	kohtuasi T-224/19: 9. aprillil 2019 esitatud hagi — Metsä Tissue versus komisjon	76
2019/C 206/70	kohtuasi T-225/19: 9. aprillil 2019 esitatud hagi — Linde Gas versus komisjon	78
2019/C 206/71	kohtuasi T-226/19: 9. aprillil 2019 esitatud hagi — Radici Chimica Deutschland versus komisjon	79
2019/C 206/72	kohtuasi T-227/19: 9. aprillil 2019 esitatud hagi — Ronal versus komisjon	80
2019/C 206/73	kohtuasi T-228/19: 9. aprillil 2019 esitatud hagi — Hüttenwerke Krupp Mannesmann versus komisjon	82
2019/C 206/74	kohtuasi T-229/19: 8. aprillil 2019 esitatud hagi — AlzChem Trostberg versus komisjon	83
2019/C 206/75	kohtuasi T-230/19: 9. aprillil 2019 esitatud hagi — Evonik Functional Solutions versus komisjon	85
2019/C 206/76	kohtuasi T-235/19: 4. aprilli 2019 esitatud hagi — HIM versus komisjon	87
2019/C 206/77	kohtuasi T-242/19: 9. aprillil 2019 esitatud hagi — Giant Electric Vehicle Kunshan versus komisjon	87
2019/C 206/78	kohtuasi T-243/19: 9. aprillil 2019 esitatud hagi — Giant Electric Vehicle Kunshan versus komisjon	88

2019/C 206/79	kohtuasi T-244/19: 11. aprillil 2019 esitatud hagi — Café Camelo versus EUIPO — Camel Brand (CAMEL BRAND FOOD PRODUCTS)	90
2019/C 206/80	kohtuasi T-247/19: 12. aprillil 2019 esitatud hagi — Thunus jt versus EIP	91
2019/C 206/81	kohtuasi T-261/19: 18. aprillil 2019 esitatud hagi — Stada Arzneimittel versus EUIPO — Optima Naturals (OptiMar).....	93
2019/C 206/82	kohtuasi T-262/19: 17. aprillil 2019 esitatud hagi — 17. aprillil 2019 Jakober versus EUIPO (Tassi kuhu)	93
2019/C 206/83	kohtuasi T-264/19: 18. aprillil 2019 esitatud hagi — nanoPET Pharma versus EUIPO — Miltenyi Biotec (viscover)	94
2019/C 206/84	kohtuasi T-265/19: 19. aprillil 2019 esitatud hagi — Itaalia versus komisjon.....	95
2019/C 206/85	kohtuasi T-600/16: Üldkohtu 17. aprilli 2019. aasta määrus — Bandilla jt versus EIP	96
2019/C 206/86	kohtuasi T-191/17: Üldkohtu 5. aprilli 2019. aasta määrus — Boehringer Ingelheim International versus komisjon	97
2019/C 206/87	kohtuasi T-202/18: Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta määrus — Bruel versus komisjon.....	97
2019/C 206/88	kohtuasi T-4/19: Üldkohtu 12. aprilli 2019. aasta määrus — Hankintatukku Arno Latvus versus EUIPO — Triaz Group (VIVANIA)	97

IV

*(Teave)*NOTICES FROM EUROPEAN UNION INSTITUTIONS, BODIES, OFFICES AND
AGENCIES

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas*

(2019/C 206/01)

Viimane väljaanne

ELT C 187, 3.6.2019

Eelmised väljaanded

ELT C 182, 27.5.2019

ELT C 172, 20.5.2019

ELT C 164, 13.5.2019

ELT C 155, 6.5.2019

ELT C 148, 29.4.2019

ELT C 139, 15.4.2019

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (esimene koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus — Hispaania) — Repsol Butano SA (C-473/17), DISA Gas SAU (C-546/17) versus Administración del Estado

(liidetud kohtuasjad C-473/17 ja C-546/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Energia — Veeldatud naftagaasi (LPG) sektor — Tarbijakaitse — Üldisest majandushuvist tulenev kohustus — Gaasiballooni maksimumhind — Kojutoimetamise kohustus — ELTL artikkel 106 — Direktiivid 2003/55/EÜ, 2009/73/EÜ ja 2006/123/EÜ — 20. aprilli 2010. aasta kohtuotsuse Federutility jt (C-265/08, EU:C:2010:205) tõlgendamine — Proportsionaalsuse põhimõte)

(2019/C 206/02)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Repsol Butano SA (C-473/17), DISA Gas SAU (C-546/17)

Kostja: Administración del Estado

Menetluses osalesid: Redexis Gas SL, Repsol Butano SA (C-546/17)

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul artikli 15 lõike 3 punktis c sätestatud proportsionaalsuse tingimust tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus sellised meetmed, mis on kõne all põhikohtuasjades ning mis kehtestavad maksimumhinna pakendatud veeldatud naftagaasi balloone ja kohustavad teatud ettevõtjaid seda gaasi koju toimetama, tingimusel et need meetmed kehtivad üksnes piiratud aja jooksul ega lähe kaugemale sellest, mis on vajalik taotletava üldise majandushuvi eesmärgi saavutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 382, 13.11.2017.
ELT C 412, 4.12.2017.

**Euroopa Kohtu (kolmas koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Court of Appeal eelotsusetaotlus — Iirimaa) —
Neculai Tarola versus Minister for Social Protection**

(kohtuasi C-483/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Liidu kodakondsus — Isikute vaba liikumine — Direktiiv 2004/38/EÜ — Õigus vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil — Artikli 7 lõike 1 punkt a — Töötajad ja füüsilisest isikust ettevõtjad — Artikli 7 lõike 3 punkt c — Üle kolmekuuline elamisõigus — Liikmesriigi kodanik, kes on töötanud teises liikmesriigis 15 päeva — Töötus endast sõltumatutel põhjustel — Töötaja staatuse säilitamine vähemalt kuueks kuuks — Õigus töötaja toetusele (jobseeker's allowance)

(2019/C 206/03)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Neculai Tarola

Vastustaja: Minister for Social Protection

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ, artikli 7 lõike 1 punkti a ning lõike 3 punkti c tuleb tõlgendada nii, liikmesriigi kodanik, kes on kasutanud vaba liikumise õigust ja saanud teises liikmesriigis töötaja staatuse selle direktiivi artikli 7 lõike 1 punkti a tähenduses tulenevalt tegevusest, mida ta on teinud muul moel kui tähtajalise töölepingu alusel töötades kaks nädalat enne töötuks jäämist endast sõltumatutel põhjustel, säilitab töötaja staatuse veel vähemalt kuueks kuuks nende sätete tähenduses, kui ta on töötajana registreeritud asjaomases tööhõiveametis.

Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab kindlaks tegema, kas võrdse kohtlemise põhimõtte järgi, mis on tagatud direktiivi 2004/38 artikli 24 lõikes 1, on nimetatud kodanikul seega õigus saada sotsiaaltoetusi või vajaduse korral sotsiaalkindlustushüvitisi vastuvõtva liikmesriigi kodanikega samal alusel.

⁽¹⁾ ELT C 347, 16.10.2017.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 4. aprilli 2019. aasta otsus (Landgericht Köln eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Germanwings GmbH versus Wolfgang Pauels

(kohtuasi C-501/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Lennutransport — Määrus (EÜ) nr 261/2004 — Artikli 5 lõige 3 — Reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antav hüvitis — Ulatus — Hüvitamiskohustusest vabastamine — Mõiste „erakorralised asjaolud“ — Lennuki rehvi kahjustus, mille on põhjustanud lennurajal olnud võõrkeha)

(2019/C 206/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Germanwings GmbH

Kostja: Wolfgang Pauels

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, artikli 5 lõiget 3, koostoimes selle määruse põhjendusega 14, tuleb tõlgendada nii, et lennuki rehvi kahjustumine lennurajal olnud võõrkeha, näiteks mõne lahtise eseme tõttu kuulub mõiste „erakorraline asjaolu“ alla selle sätte tähenduses.

Selleks, et vabaneda määruse nr 261/2004 artiklis 7 ette nähtud kohustusest maksta reisijatele hüvitist, peab lennuettevõtja, kelle lend niisuguse „erakorralise asjaolu“ tõttu pikaajaliselt hilines, siiski tõendama, et ta oli kasutanud kogu tema käsutuses olevat personali, seadmeid ja rahalisi vahendeid, vältimaks seda, et lennurajal olnud võõrkeha, näiteks mõne lahtise eseme tõttu kahjustatud rehvi vahetamine viiks asjaomase lennu pikaajalise hilinemiseni.

⁽¹⁾ ELT C 392, 20.11.2017.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 4. aprilli 2019. aasta otsus — OZ versus Euroopa Investeerimispank (EIP)

(kohtuasi C-558/17 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — Euroopa Investeerimispanka (EIP) töötajad — Seksuaalne ahistamine — Uurimine programmi „Dignity at work“ raames — Ahistamise tõttu esitatud kaebuse rahuldamata jätmine — Nõue tühistada EIP presidendi otsus, millega jäeti kaebus rahuldamata — Kahju hüvitamine)

(2019/C 206/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: OZ (esindaja: avocat B. Maréchal)

Teine menetlusosaline: Euroopa Investeerimispank (EIP) (esindajad: K. Carr ja G. Faedo, keda abistas avvocato A. Dal Ferro)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 13. juuli 2017. aasta kohtuotsus OZ vs. EIP (T-607/16, ei avaldata, EU:T:2017:495) osas, milles sellega jäeti esiteks rahuldamata OZ-i hagi esitatud hüvitisenõuded, mis põhinevad Euroopa Investeerimispanka (EIP) vastutusel uurimismenetluses väidetavalt toime pandud rikkumiste eest, sealhulgas apellandi õiguse olla õiglaselt ära kuulatud järgimata jätmise eest, ja teiseks tema hagi esitatud tühistamisnõuded.
2. Jätta apellatsioonkaebus ülejäänud osas rahuldamata.
3. Tühistada Euroopa Investeerimispanka presidendi 16. oktoobri 2015. aasta otsus jätta OZ-i väidetava seksuaalse ahistamise tõttu esitatud kaebus rahuldamata.
4. Jätta apellatsioonkaebus ülejäänud osas rahuldamata.
5. Jätta Euroopa Investeerimispanka kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja OZ-i kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka apellatsioonimenetluses.

⁽¹⁾ ELT C 437, 18.12.2017.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 2. aprilli 2019. aasta otsus (Raad van State eelotsusetaotlus — Madalmaad) — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie versus H. (C-582/17), R. (C-583/17)

(liidetud kohtuasjad C-582/17 ja C-583/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramine — Määrus (EL) nr 604/2013 — Artikli 18 lõike 1 punktid b — d — Artikli 23 lõige 1 — Artikli 24 lõige 1 — Tagasivõtmismenetlus — Vastutuse kriteeriumid — Teises liikmesriigis esitatud uus taotlus — Artikli 20 lõige 5 — Pooleliolev määramismenetlus — Taotluse tagasivõtmine — Artikkel 27 — Õiguskaitsevahendid)

(2019/C 206/06)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Kostjad: H. (C-582/17), R. (C-583/17)

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrust (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, tuleb tõlgendada nii, et kolmanda riigi kodanik, kes on esitanud rahvusvahelise kaitse taotluse esimeses liikmesriigis ning on seejärel sellest liikmesriigist lahkunud ja esitanud uue rahvusvahelise kaitse taotluse teises liikmesriigis,

- ei või üldjuhul kaebuses, mille ta on määruse artikli 27 lõike 1 alusel esitanud tema kohta tehtud üleandmisotsuse vaidlustamiseks teises liikmesriigis, tugineda määruse artiklis 9 sätestatud vastutuskriteeriumile;
- võib niisuguses kaebuses sellele vastutuskriteeriumile erandlikult tugineda määruse artikli 20 lõikes 5 osutatud olukorras, kui see kolmanda riigi kodanik on edastanud palve esitajaks oleva liikmesriigi pädevale asutusele teavet, millest ilmselgelt nähtub, et seda liikmesriiki tuleb pidada vastutuskriteeriumide kohaselt taotluse läbivaatamise eest vastutavaks.

⁽¹⁾ ELT C 424, 11.12.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Supreme Court of the United Kingdomi eelotsusetaotlus — Ühendkuningriik) — Peter Bosworth, Colin Hurley versus Arcadia Petroleum Limited jt

(kohtuasi C-603/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Lugano II konventsioon — Kohtualluvus, kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine tsiviil- ja kaubandusajades — II jaotis, 5. jagu (artiklid 18 — 21) — Kohtualluvus töölepingute puhul)

(2019/C 206/07)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Peter Bosworth, Colin Hurley

Kostjad: Arcadia Petroleum Limited jt

Resolutsioon

30. oktoobril 2007 allkirjastatud tsiviil- ja kaubandusajade kohtualluvuse ning neid käsitlevate kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise konventsiooni, mis on ühenduse nimel heaks kiidetud nõukogu 27. novembri 2008. aasta otsusega 2009/430/EÜ, II jaotise 5. jao (artiklid 18–21) sätteid tuleb tõlgendada nii, et äriühingu ja selle juhina töötava füüsilise isiku vahel sõlmitud leping ei loo nende vahel alluvussuhet ning seetõttu ei või seda pidada „töõlepinguks“ nende sätete tähenduses, kui see isik saab otsustada või tegelikult otsustab lepingu tingimuste üle ning tal on pädevus selle äriühingu igapäevast tegevust ja omaenda ülesannete täitmist iseseisvalt juhtida, isegi kui äriühingu aktsionäri(de)l on pädevus nimetatud leping lõpetada.

(¹) ELT C 437, 18.12.2017.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 3. aprilli 2019. aasta otsus (Sąd Najwyższy eelotsusetaotlus — Poola) — Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A. versus Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(kohtuasi C-617/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Konkurents — EÜ artikkel 82 — Turgu valitseva seisundi kuritarvitamine — Määrus (EÜ) nr 1/2003 — Artikli 3 lõige 1 — Riigisisese konkurentsioiguse kohaldamine — Liikmesriigi konkurentsiasutuse otsus, millega määratakse trahv liikmesriigi õiguse alusel ja trahv liidu õiguse alusel — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 50 — Ne bis in idem'i põhimõte — Kohaldatavus)

(2019/C 206/08)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Najwyższy

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A.

Kostja: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

menetluses osalesid: Edward Dętka, Mirosław Krzyszczak, Zakład Projektowania i Programowania Systemów Sterowania Atempol Sp. z o.o. w Piekarach Śląskich, Ommer Polska Sp. z o.o. w Krapkowicach, Glimat Marcinek i S-ka spółka jawna w Gliwicach, Jastrzębskie Zakłady Remontowe Dźwigi Sp. z o.o. w Jastrzębiu Zdroju, Petrofer-Polska Sp. z o.o. w Nowinach, Pietrzak B. B. Beata Pietrzak, Bogdan Pietrzak Spółka jawna w Katowicach, Ewelina Baranowska, Przemysław Nikiel, Tomasz Woźniak, Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Bielinach, Lech Marchlewski, Zakład Przetwórstwa Drobiu Marica spółka jawna J.M.E.K. Wróbel sp. jawna w Bielsku Białej, HTS Polska Sp. z o.o., Paco Cases Andrzej Paczkowski, Piotr Paczkowski spółka jawna w Puszczykowie, Bożena Kubalańca, Zbigniew Arczykowski, Przedsiębiorstwo Produkcji Handlu i Usług Unipasz Sp. z o.o. w Radzikowicach, Janusz Walocha, Marek Grzegolec

Resolutsioon

7. detsembril 2000 Nice'is välja kuulutatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 50 sätestatud ne bis in idem'i põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui liikmesriigi konkurentsiasutus määrab ettevõtjale sama otsusega trahvi liikmesriigi konkurentsivõime rikkumise eest ning trahvi EÜ artikli 82 rikkumise eest. Sellises olukorras peab liikmesriigi konkurentsiasutus siiski veenduma, et trahvid koosvõetuna on rikkumise laadiga proportsionaalsed.

(¹) ELT C 104, 19.3.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismase eelotsusetaotlus — Leedu) — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos versus „Skonis ir kvapas“ UAB

(kohtuasi C-638/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Tubakatoodele kohaldatava aktsiisi struktuur ja määrad — Direktiiv 2011/64/EL — Artikli 4 lõike 1 punkt a — Mõiste „sigarid ja sigarillod“ — Looduslikust tubakast ümbrislehega tubakarullid, mis on osaliselt kaetud paberist lisakihiga)

(2019/C 206/09)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Vastustaja: „Skonis ir kvapas“ UAB

Resolutsioon

Nõukogu 21. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/64/EL tubakatoodele kohaldatava aktsiisi struktuuri ja määrade kohta artikli 4 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et sellised tubakatooted nagu põhikohtuasjas kõne all olevad tooted, mille puhul osa looduslikust tubakast valmistatud ümbrislehest on kaetud filtriosas paberist lisakihi, mis võib muuta need tooted visuaalselt sarnaseks sigarettidega, kuuluvad selle sätte tähenduses sigarite ja sigarillode kategooriasse.

(¹) ELT C 52, 12.2.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus — Saksamaa) — ÖKO-Test Verlag GmbH versus Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co. KG

(kohtuasi C-690/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Intellektuaalomand — Kaubamärgid — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 9 lõige 1 — Direktiiv 2008/95/EÜ — Artikli 5 lõiked 1 ja 2 — Kaubamärgiga antavad õigused — Kvaliteedimärgises seisnev üksikkaubamärk)

(2019/C 206/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja: ÖKO-Test Verlag GmbH

Kostja: Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co. KG

Resolutsioon

1. Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 [Euroopa Liidu] kaubamärgi kohta artikli 9 lõike 1 punkte a ja b ning nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 5 lõike 1 punkte a ja b tuleb tõlgendada nii, et need ei võimalda kvaliteedimärgises seisneva üksikkaubamärgi omanikul keelata kolmandal isikul tähistamast selle kaubamärgiga identse või sarnase tähisega oma kaupa, mis ei ole identne ega sarnane kaupade või teenustega, mille jaoks kõnealune kaubamärk on registreeritud.

2. Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb teisele küsimusele vastata, et määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 1 punkti c ja direktiivi 2008/95 artikli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et need lubavad kontrollimärgises seisneva maineka üksikkaubamärgi omanikul keelata kolmandal isikul tähistamast selle kaubamärgiga identse või sarnase tähisega oma kaupa, mis ei ole identne ega sarnane kaupade või teenustega, mille jaoks kõnealune kaubamärk on registreeritud, tingimusel et on tõendatud, et nii toimides kasutab kolmas isik ära või kahjustab selle sama kaubamärgi eristusvõimet või mainet ning kõnealune kolmas isik ei ole sellisel juhul tõendanud, et tal on nende sätete tähenduses selleks „mõjuv põhjus“.

(¹) ELT C 112, 26.3.2018.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósági eelotsusetaotlus — Ungari) — PORR Építési Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(kohtuasi C-691/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus — Artikli 199 lõike 1 punkt a — Pöördmaksustamine — Alusetult tasutud maks, mille teenusesaaja tasus teenuseosutajale arve alusel, mis oli koostatud valesti tavapärase maksustamiskorra eeskirjade kohaselt — Maksuhalduri otsus, milles tuvastatakse teenusesaaja maksuvõlg ja jäetakse rahuldamata taotlus mahaarvamise tegemiseks — Asjaolu, et maksuhaldur jättis kontrollimata võimaluse maks tagastada)

(2019/C 206/11)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Hageja: PORR Építési Kft.

Kostja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, mida on muudetud nõukogu 13. juuli 2010. aasta direktiiviga 2010/45/EL, ning proportsionaalsuse, neutraalse maksustamise ja tõhususe põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui maksuhaldur keeldub olukorras, kus puuduvad kahtlused, et tegemist on pettusega, andmast ettevõtjale õigust arvata maha käibemaksu, mille see ettevõtja teenuste saajana nende teenuste osutajale alusetult tasus arve, mille viimati nimetatud koostas vastavalt tavapärase käibemaksukorda käsitlevatele eeskirjadele, alusel, olgugi et asjaomase tehingu suhtes kohaldati pöördmaksustamise mehhanismi, ilma et maksuhaldur

— enne mahaarvamiseõiguse andmisest keeldumist kontrolliks, kas kõnealuse eksliku arve väljastanud isik saab arvesaajale tagastada alusetult tasutud käibemaksu summa ja seda arvet tagantjärei ise korrigeerimise menetluse raames parandada, nagu on ette nähtud kohaldatavates riigisisestes õigusnormides, et saada tagasi maks, mille ta alusetult riigikassasse kandis, või

— otsustaks ise selle sama arve saajale tagastada maksu, mille ta arve väljastanud isikule alusetult tasus ja mille viimati nimetatu seejärel alusetult riigikassasse kandis.

Kui arvel alusetult märgitud käibemaksu tagastamine teenuste osutaja poolt teenuste saajale osutub võimatuks või ülemäära keeruliseks, eelkõige teenuste osutaja maksejõuetuse korral, võivad nimetatud põhimõtted siiski nõuda, et teenuste saaja saaks esitada tagastamistaoitluse vahetult maksuhaldurile.

(¹) ELT C 112, 26.3.2018.

Euroopa Kohtu (ühendas koda) 4. aprilli 2019. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshofi eelotsusetaotlus — Austria) — Allianz Vorsorgekasse AG

(kohtuasi C-699/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Riigihanked — Kutsealaste solidaarsete maksete haldamisega tegeleva hüvitiskindlustuskassaga liitumislepingute sõlmimine — Töötajate või nende esindajate nõusolekut vajava lepingu sõlmimine — Direktiiv 2014/24/EL — ELTL artiklid 49 ja 56 — Võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtted — Läbipaistvuskohustus)

(2019/C 206/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Allianz Vorsorgekasse AG

Menetlusosalised: Bundestheater-Holding GmbH, Burgtheater GmbH, Wiener Staatsoper GmbH, Volksoper Wien GmbH, ART for ART Theaterservice GmbH, fair-finance Vorsorgekasse AG

Resolutsioon

ELTL artikleid 49 ja 56, võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtteid ning läbipaistvuskohustust tuleb tõlgendada nii, et need on kohaldatavad sellise liitumislepingu sõlmimisele, mille avalik-õiguslikuks isikuks olev tööandja ja hüvitiskindlustuskassa sõlmivad selle tööandja töötajatele makstavate lahkumishüvitiste finantseerimiseks mõeldud sissemaksete haldamiseks ja investeerimiseks, olgugi et selle lepingu sõlmimine ei toimu üksnes asjaomase tööandja tahtest lähtudes, vaid vajab ka kas töötajate või nende esinduskogu nõusolekut.

(¹) ELT C 104, 19.3.2018.

Euroopa Kohtu (teine koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Tribunal Superior de Justicia de Galicia eelotsusetaotlus — Hispaania) — Cobra Servicios Auxiliares SA versus José David Sánchez Iglesias (C-29/18), José Ramón Fiuza Asorey (C-30/18), Jesús Valiño Lopez (C-44/18), FOGASA (C-29/18 ja C-44/18), Incatema SL

(liidetud kohtuasjad C-29/18, C-30/18 ja C-44/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 1999/70/EÜ — Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkulepe tähtajalise töö kohta — Klausel 4 — Diskrimineerimiskeelu põhimõte — Mõiste „töötingimused“ — Olukordade sarnasus — Põhjendatus — Mõiste „objektiivsed põhjused“ — Tähtajatu töölepingu objektiivsel põhjusel ülesütle misel makstav hüvitis — „Konkreetsed tööülesanded täitmiseks“ sõlmitud töölepingu lõppemisel väiksema hüvitise maksmine)

(2019/C 206/13)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Cobra Servicios Auxiliares SA

Vastustajad apellatsioonimenetluses: José David Sánchez Iglesias (C-29/18), José Ramón Fiuza Asorey (C-30/18), Jesús Valiño Lopez (C-44/18), FOGASA (C-29/18 ja C-44/18), Incatema SL

Resolutsioon

Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, lisas ära toodud 18. märtsil 1999 sõlmitud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klausli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus riigisisene õigusnorm, mille kohaselt sellises olukorras, nagu on vaatluse all põhikohtuasjas ning milles tööandja ja ühe tema kliendi vahel sõlmitud teenuste osutamise lepingu ülesütle misel tagajärjel esiteks lõpevad konkreetse tööülesande täitmiseks selle tööandja ja teatud töötajate vahel sõlmitud töölepingud, ning teiseks toob see kaasa selle tööandja tähtajatute töötajate kollektiivse koondamise objektiivsel põhjusel, kusjuures esimesena nimetatud töötajatele töösuhte lõppemise puhul makstud hüvitis on väiksem kui tähtajatutele töötajatele määratud hüvitis.

⁽¹⁾ ELT C 142, 23.4.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. aprilli 2019. aasta otsus — CJ versus Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus

(kohtuasi C-139/18 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — Lepinguline töötaja — Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus (ECDC) — Hindamisaruanne — 2011. aasta hindamine — Hindamisaruande lõpetamise otsuse tühistamise nõue)

(2019/C 206/14)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: CJ (esindaja: advokaat V. Kolias)

Teine menetlusosaline: Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus (esindajad: J. Mannheim ja A. Daume ning advokaadid D. Waelbroeck ja A. Duro)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 13. detsembri 2017. aasta kohtuotsus CJ vs. ECDC (T-602/16, ei avaldata, EU:T:2017:893).
2. Tühistada Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskuse (ECDC) 21. septembri 2015. aasta otsus, millega kinnitati lõplikult CJi 2011. aasta hindamisaruanne.
3. Jätta Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskuse kohtukulud esimeses kohtuastmes ja apellatsioonimenetluses tema enda kanda ja mõista temalt välja CJi kohtukulud.

(¹) ELT C 211, 18.6.2018.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 10. aprilli 2019. aasta otsus (Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny eelotsusetaotlus — Poola) — menetlus, mille algatamist taotles H. W.

(kohtuasi C-214/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2006/112/EÜ — Käibemaks — Kohtutäitur — Sundtäitmine — Seadusega ette nähtud tasud — Liikmesriigi pädevate ametivõimude halduspraktika, mille kohaselt sisaldavad sellised tasud käibemaksu — Neutraalsuse ja proportsionaalsuse põhimõtted)

(2019/C 206/15)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy w Sopocie

Põhikohtuasja pool

H. W.

menetluses osalesid: PSM „K”, Aleksandra Treder, Sąd Rejonowy w Sopocie (Sopoti rajoonikohus) kohtutäitur

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (muudetud nõukogu 22. juuli 2013. aasta direktiiviga 2013/43/EL), sätteid ja käibemaksu neutraalsuse ning proportsionaalsuse põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus liikmesriigi pädevate asutuste selline halduspraktika, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille kohaselt sisaldab kohtutäituri tasu tema poolt sundtäitmise menetluse raames osutatud teenustega seotud käibemaksu.

(¹) ELT C 259, 23.7.2018.

Euroopa Kohtu (teine koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus — Prantsusmaa) — Syndicat des cadres de la sécurité intérieure versus Premier ministre, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(kohtuasi C-254/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2003/88/EÜ — Tööaja korraldus — Töötajate ohutuse ja tervise kaitse — Maksimaalne iganädalane tööaeg — Võrdlusperiood — Libisev või kindlaksmääratud kuupäeval algav võrdlusperiood — Erand — Politseiametnikud)

(2019/C 206/16)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Vastustajad: Premier ministre, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta artikli 6 punkti b, artikli 16 punkti b ja artikli 19 esimesest lõiku tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus riigisisestest õigusnormid, milles on iganädalase keskmise tööaja arvutamiseks ette nähtud võrdlusperioodid, mis algavad ja lõpevad konkreetsel kuupäeval, tingimusel et nendes riigisisestest õigusnormides on ette nähtud mehhanismid, mis võimaldavad tagada, et peetakse kinni maksimaalsest 48tunnisest iganädalasest keskmisest tööajast iga kuuekuulise ajavahemiku jooksul, mis ajaliselt langeb kokku kindlaksmääratud kuupäeval algava kahe järjestikuse võrdlusperioodiga.

⁽¹⁾ ELT C 211, 18.6.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. aprilli 2019. aasta otsus (Sąd Okręgowy w Poznaniu eelotsusetaotlus — Poola) — Aqua Med sp. z o.o. versus Irena Skóra

(kohtuasi C-266/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Direktiiv 93/13/EMÜ — Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes — Artikli 1 lõige 2 — Direktiivi kohaldamisala — Lepingutingimus, milles on ette nähtud üldine territoriaalne kohtualluvus — Artikli 6 lõige 1 — Omal algatusel kontroll selle üle, kas lepingutingimus on ebaõiglane — Artikli 7 lõige 1 — Liikmesriigi kohtu kohustused ja pädevus)

(2019/C 206/17)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Aqua Med sp. z o.o.

Kostja: Irena Skóra

Resolutsioon

1. Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 1 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et selle direktiivi reguleerimisalast ei ole välja jäetud selline lepingutingimus, nagu on kõne all põhikohtuasjas, milles on üldiselt viidatud kohaldatavale riigisisesele õigusele selles osas, mis puudutab kohtualluvuse kindlaksmääramist lepingupoolte vaheliste vaidluste lahendamiseks.
2. Direktiivi 93/13 artikli 7 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus sellised menetlusnormid, millele lepingutingimus viitab ja millega lubatakse tarbija poolt lepingu väidetava täitmatajätmise korral müüja või teenuse osutaja poolt esitatud hagi puhul valida kostja alalise elukoha kohtu ja lepingu täitmise koha kohtu kohtualluvuse vahel, kui lepingu täitmise koha kohtu valiku tagajärjeks ei ole tarbija jaoks sellised menetluslikud tingimused, mis piiravad ülemäära tema õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, mis on talle antud Euroopa Liidu õigusega, ning seda peab kontrollima liikmesriigi kohus.

⁽¹⁾ ELT C 249, 16.7.2018.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 10. aprilli 2019. aasta otsus — The Green Effort Ltd versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Fédération internationale de l'automobile (FIA)

(kohtuasi C-282/1/P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Apellatsioonimenetlus — Tähtajad — Teatamine elektroonilisel teel — Tähtaegade arvutamine)

(2019/C 206/18)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: The Green Effort Ltd (esindaja: *Rechtsanwalt* A. Ziehm)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: A. Folliard-Monguiral), Fédération internationale de l'automobile (FIA) (esindajad: *solicitor* M. Hawkins, *Rechtsanwalt* T. Dolde ja *Rechtsanwältin* K. Lüder)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta The Green Effort Limitedi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja Fédération internationale de l'automobile'i (FIA) kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 285, 13.8.2018.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden eelotsusetaotlus — Madalmaad) — X BV versus Staatssecretaris van Financiën

(kohtuasi C-288/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Ühine tollitariifistik — Kaupade klassifitseerimine — Kombineeritud nomenklatuur — Alamrubriigid 85285100 ja 85285940 — Vedelkristallekraaniga lamemonitorid, mis on võimelised taasesitada automaatsest andmetötlussüsteemist lähtuvaid signaale — Infotehnoloogiatoodetega kauplemise leping)

(2019/C 206/19)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: X BV

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Staatssecretaris van Financiën

Resolutsioon

Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta I lisas (komisjoni 9. oktoobri 2012. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 927/2012 muudetud redaktsioonis) sisalduvat kombineeritud nomenklatuuri tuleb tõlgendada nii, et otsustamaks, kas LCD-ekraaniga lamemonitorid, mis on konstrueeritud ja toodetud nii automaatsest andmetötlusseadmest lähtuva teabe kui ka muust allikast lähtuva liitvideosignaali taasesitamiseks, tuleb klassifitseerida kombineeritud nomenklatuuri alamrubriiki 85285100 või selle nomenklatuuri alamrubriiki 85285940, on vaja kõiki nende objektiivseid tunnuseid ja omadusi analüüsides hinnata nii seda, mil määral need võivad erinevaid funktsioone täita, kui ka seda, millisel tasemel need neid funktsioone täidavad, et otsustada, kas monitoride põhifunktsioon seisneb selles, et neid kasutatakse automaatses andmetötlussüsteemis. Seejuures on eriti oluline küsimus, kas need monitorid on konstrueeritud lähedalt vaadates töötamiseks. See, kas monitori kasutaja ja andmeid automaatses andmetötlusseadmest töötlev ja/või neid sinna sisestav isik on üks ja sama isik, ei ole kõnealuse otsuse tegemisel oluline.

⁽¹⁾ ELT C 276, 6.8.2018.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Tribunal da Relação do Porto eelotsusetaotlus — Portugal) — Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação S.A. versus Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos, SA

(kohtuasi C-295/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Makseteenused siseturul — Direktiiv 2007/64/EÜ — Artiklid 2 ja 58 — Kohaldamisala — Makseteenuste kasutaja — Mõiste — Kolmanda isiku väljastatud otsekorralduse täitmine kontolt, mille omanik ta ei ole — Debiteeritud konto omaniku autoriseerimise puudumine — Autoriseerimata maksetehing)

(2019/C 206/20)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal da Relação do Porto

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação S.A.

Kostjad: Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos, SA

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiivi 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 2 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et makse saaja algatatud otsearvelduse täitmine maksekontolt, mille omanik see saaja ei ole ja milleks sellisel viisil debiteeritud konto omanik ei ole nõusolekut andnud, kuulub mõiste „makseteenused“ alla selle sätte tähenduses.
2. Direktiivi 2007/64 artiklit 58 tuleb tõlgendada nii, et maksekonto omanik, kelle kontolt tehakse otsearveldusi ilma tema nõusolekuta, kuulub mõiste „makseteenuste kasutaja“ alla selle sätte tähenduses.

(¹) ELT C 259, 23.7.2018.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 11. aprilli 2019. aasta otsus (Juzgado de lo Mercantil no 1 de Gerona eelotsusetaotlus — Hispaania) — ZX versus Ryanair DAC

(kohtuasi C-464/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EL) nr 1215/2012 — Hilinenud lennu tõttu esitatud hüvitisnõude lahendamiseks pädeva kohtu kindlaksmääramine — Artikli 7 punkt 5 — Filiaali tegevus — Artikkel 26 — Vaikiv kokkulepe — Kostja kohtusse ilmumise vajadus)

(2019/C 206/21)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Gerona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: ZX

Kostja: Ryanair DAC

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 7 punkti 5 tuleb tõlgendada nii, et kohtuvaidlus, mis on seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, artikli 7 alusel esitatud hüvitise nõudega ja mis on esitatud teise liikmesriigi territooriumil asuva lennuettevõtja vastu, ei allu liikmesriigi kohtule põhjusel, et lennuettevõtjal on filiaal selle kohtu tööpiirkonnas, kellele esitati hagi, kui see filiaal ei ole lennuettevõtja ja asjaomase reisija vahelises õigussuhtes osalenud.
2. Määruse nr 1215/2012 artikli 26 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see säte ei kuulu kohaldamisele niisuguses olukorras — nagu on kõne all põhikohtuasjas —, kus kostja ei ole esitanud arvamust ega ole ilmunud kohtusse.

(¹) ELT C 392, 29.10.2018.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 22. veebruaril 2019 — Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl versus De Vellis Servizi Globali Srl

(kohtuasi C-155/19)

(2019/C 206/22)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl

Vastustaja: De Vellis Servizi Globali Srl

Eelotsuse küsimused

1. Esimene küsimus

— Kas spordikorraldust käsitlevate riigisiseste õigusnormide omaduste põhjal on *Federazione calcistica italiana* (Itaalia jalgpalliföderatsioon) kvalifitseeritav avalik-õiguslikuks isikuks, sest see on moodustatud konkreetse eesmärgiga rahuldada vajadusi üldistes huvides ning sellel ei ole tööstuslikku ega ärilist iseloomu?

- Kas *föderatsiooni* puhul on konkreetselt täidetud avalik-õigusliku isiku teleoloogiline nõue — hoolimata sellest, et puudub haldusastutuse formaalne asutamisotsus ja tegemist on ühinguga, — ning seda seepärast, et ta asetub sektori (sport) süsteemi, mis on korraldatud avalik-õiguslike tüüpmodelite põhjal ning järgib *Comitato olimpico nazionale italiano* (Itaalia riiklik olümpiakomitee, edaspidi „C.O.N.I.“) ja rahvusvaheliste spordiorganite välja töötatud põhimõtteid ja nõudeid seeläbi, et riiklik avalik-õiguslik asutus on ta spordi valdkonnas tunnustanud?
- Kas lisaks võib see nõue olla täidetud niisuguse spordiföderatsiooni puhul nagu *Itaalia jalgpalliföderatsioon* (edaspidi „F.I.G.C.“), kes suudab end ise rahastada, seoses tegevusega, mis ei ole avalik-õiguslikku laadi nagu kõnesolev tegevus, või tuleb vastupidi pidada üliluslikuks nõuet tagada selle üksuse ükskõik missugust liiki lepingu sõlmimisel kolmandate isikutega igal juhul see, et kohaldataks õigusnorme, mille järgi tuleb avaldada hanketeade?

2. Teine küsimus

- Kas C.O.N.I. ja F.I.G.C. vaheliste õigussuhete põhjal on esimesel teise suhtes valitsev mõju, kui võtta arvesse seadusest tulenevaid volitusi tunnustada seda ühingut spordi valdkonnas, kinnitada tema raamatupidamise aastaaruanne ning teostada järelevalvet üksuse juhtimise ja tema organite nõuetekohase toimimise üle ning erakorralise juhtimise volitusi?
- Kas nendest volitustest ei piisa vastupidi, et täidetud oleks avalik-õiguslikule isikule omase valitseva avalik-õigusliku mõju nõue, sest spordiföderatsioonide presidendid ja esindajad osalevad kvalifitseeritult olümpiakomitee põhiorganites?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 22. veebruaril 2019 — Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl versus De Vellis Servizi Globali Srl

(kohtuasi C-156/19)

(2019/C 206/23)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl

Vastustaja: De Vellis Servizi Globali Srl

Eelotsuse küsimused

1. Esimene küsimus

- Kas spordikorraldust käsitlevate riigiseste õigusnormide omaduste põhjal on *Federazione calcistica italiana* (Itaalia jalgpalliföderatsioon) kvalifitseeritav avalik-õiguslikuks isikuks, sest see on moodustatud konkreetse eesmärgiga rahuldada vajadusi üldistes huvides ning sellel ei ole tööstuslikku ega ärilist iseloomu?
- Kas föderatsiooni puhul on konkreetselt täidetud avalik-õigusliku isiku teleoloogiline nõue — hoolimata sellest, et puudub haldusasutuse formaalne asutamisotsus ja tegemist on ühinguga, — ning seda seepärast, et ta asetub sektori (sport) süsteemi, mis on korraldatud avalik-õiguslike tüüpudelitel põhjal ning järgib *Comitato olimpico nazionale italiano* (Itaalia riiklik olümpiakomitee, edaspidi „C.O.N.I.“) ja rahvusvaheliste spordiorganite välja töötatud põhimõtteid ja nõudeid seeläbi, et riiklik avalik-õiguslik asutus on ta spordi valdkonnas tunnustanud?
- Kas lisaks võib see nõue olla täidetud niisuguse spordiföderatsiooni puhul nagu *Itaalia jalgpalliföderatsioon* (edaspidi „F.I.G.C.“), kes suudab end ise rahastada, seoses tegevusega, mis ei ole avalik-õiguslikku laadi nagu kõnesolev tegevus, või tuleb vastupidi pidada ülimuslikuks nõuet tagada selle üksuse ükskõik missugust liiki lepingu sõlmimisel kolmandate isikutega igal juhul see, et kohaldataks õigusnorme, mille järgi tuleb avaldada hanketeade?

2. Teine küsimus

- Kas C.O.N.I. ja F.I.G.C. vaheliste õigussuhete põhjal on esimesel teise suhtes valitsev mõju, kui võtta arvesse seadusest tulenevaid volitusi tunnustada seda ühingat spordi valdkonnas, kinnitada tema raamatupidamise aastaaruanne ning teostada järelevalvet üksuse juhtimise ja tema organite nõuetekohase toimimise üle ning erakorralise juhtimise volitusi?
- Kas nendest volitustest ei piisa vastupidi, et täidetud oleks avalik-õiguslikule isikule omase valitseva avalik-õigusliku mõju nõue, sest spordiföderatsioonide presidendid ja esindajad osalevad kvalifitseeritult olümpiakomitee põhiorganites?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Itaalia)
25. veebruaril 2019 — HB versus Istituto Nazionale della Previdenza Sociale**

(kohtuasi C-168/19)

(2019/C 206/24)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: HB

Vastustaja: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Eelotsuse küsimus

Kas ELTL artikleid 18 ja 21 tuleb tõlgendada nii, et need keelavad liikmesriigi õigusnormidega ette näha, et teises liikmesriigis elaval isikul, kes on saanud kogu oma tulu esimesest liikmesriigist, kuid kellel ei ole teise riigi kodakondsust, maksustatakse tulu ilma viimase poolt kohaldatavate maksusoodustusteta?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Itaalia)
25. veebruaril 2019 — IC versus Istituto Nazionale della Previdenza Sociale**

(kohtuasi C-169/19)

(2019/C 206/25)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: IC

Vastustaja: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Eelotsuse küsimus

Kas ELTL artikleid 18 ja 21 tuleb tõlgendada nii, et need keelavad liikmesriigi õigusnormidega ette näha, et teises liikmesriigis elaval isikul, kes on saanud kogu oma tulu esimesest liikmesriigist, kuid kellel ei ole teise riigi kodakondsust, maksustatakse tulu ilma viimase poolt kohaldatavate maksusoodustusteta?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 27. veebruaril 2019 —
OI versus Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA**

(kohtuasi C-191/19)

(2019/C 206/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Frankfurt am Main

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: OI

Vastustaja: Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas olukord, kus lennule registreerimiseks lennujaama ilmunud reisija, kellel on kinnitatud broneering teatavale lennule, broneeritakse vastu tema tahtmist ümber hilisemale lennule, kujutab endast lennureisist mahajätmist määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 3 tähenduses, kui lend, millele on reisijal kinnitatud broneering, endiselt toimub?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, on määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõike 1 punkti c alapunkt iii analoogia alusel kohaldatav lennureisist mahajätmise juhtudele määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 4 lõike 3 tähenduses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Saarbrücken (Saksamaa) 5. märtsil 2019 — SM
versus Sparkasse Saarbrücken**

(kohtuasi C-209/19)

(2019/C 206/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Saarbrücken

Põhikohtuasja pooled

Hageja: SM

Kostja: Sparkasse Saarbrücken

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ, ⁽¹⁾ artikli 10 lõike 2 punkti p tuleb tõlgendada nii, et kohustuslik teave „ajavahemiku“ või „muude taganemisõiguse kasutamise tingimuste“ kohta hõlmab ka taganemistähtaja kulgema hakkamiseks vajalikke tingimusi?
2. Juhul kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt:

Kas direktiivi 2008/48 artikli 10 lõike 2 punktiga p on vastuolus selline tõlgendus, mille kohaselt on taganemisõigust käsitlev teave „selge“ ja „kokkuvõtlik“, kui see ei sisalda kogu teavet, mis on vajalik taganemistähtaja kulgema hakkamiseks, vaid viitab riigisisesele õigusnormile, käesolevas asjas Saksa tsiviilseadustiku (Bürgerliches Gesetzbuch, BGB) 12. juunini 2014 kehtinud redaktsiooni § 492 lõikele 2, mis omakorda viitab järgmisele riigisisesele õigusnormile, käesolevas asjas Saksa tsiviilseadustiku rakendusseaduse (Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche, EGBGB) 12. juunini 2014 kehtinud redaktsiooni artikli 247 §-dele 3–13, millest tulenevalt peab tarbija läbi lugema hulga eri õigusaktides sisalduvaid õigusnorme, et saada selgust selles, milline kohustuslik teave peab olema antud, et tema laenulepingust taganemise tähtaeg hakkaks kulgema?

3. Juhul kui teisele küsimusele tuleb vastata eitavalt (ja viitamine riigisisestele õigusnormidele on põhimõtteliselt lubatav):

Kas direktiivi 2008/48 artikli 10 lõike 2 punktiga p on vastuolus selline tõlgendus, mille kohaselt on taganemisõigust käsitlev teave „selge“ ja „kokkuvõtlik“, kui viitamine riigisisesele õigusnormile (käesolevas asjas BGB 30. juulist 2010 kuni 12. juunini 2014 kehtinud redaktsiooni § 492 lõikele 2 ja sellest tulenev viide EGBGB 4. augustist 2011 kuni 12. juunini 2014 kehtinud redaktsiooni artikli 247 §-dele 3–13) toob paratamatult kaasa olukorra, et tarbija peab lisaks õigusnormide lugemisele võtma ette õigusliku kvalifitseerimise (näiteks küsimuses, kas laen anti talle tingimustel, mis on tavapärased kinnispandiga tagatud lepingute ja nende vaherahastamise puhul, või kas on tegemist majanduslikult seotud tarbijakrediidilepingutega), et saada selgust selles, milline kohustuslik teave peab olema antud, et tema laenulepingust taganemise tähtaeg hakkaks kulgema?

⁽¹⁾ ELT 2008, L 133, lk 66.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Berlin (Saksamaa) 11. märtsil 2019 — WQ versus Land Berlin**(kohtuasi C-216/19)**

(2019/C 206/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: WQ

Vastustaja: Land Berlin

Eelotsuse küsimused

1. Kas toetuskõlblik hektar on selle omaniku kasutuses määruse (EL) nr 1307/2013 ⁽¹⁾ artikli 24 lõike 2 esimese lause tähenduses, kui kolmandal isikul ei ole selle kasutamise õigust, eriti omanikult saadud kasutusõigust, või on maa kolmanda isiku kasutuses või ei ole kellegi kasutuses, kui kolmas isik kasutab seda ilma kasutusõiguseta tegelikult põllumajanduslikul eesmärgil?
2. Kas määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 2 punktis b sätestatud määratlust „maa, mis andis õiguse saada toetust 2008. aastal vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 ⁽²⁾ III ja IVA jaotises sätestatud ühtse otsemakse kava või ühtse pindalatoetuse kava kohaselt“ tuleb tõlgendada nii, et see maa pidi 2008. aastal vastama määruse (EÜ) nr 1782/2003 III ja IV(A) jaotises ette nähtud tingimustele selleks, et olla toetuskõlblik ühtse otsemakse kava või ühtse pindalatoetuse kava alusel?
3. Kui teisele küsimusele tuleb vastata eitavalt, siis kas määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 2 punktis b sätestatud määratlust „maa, mis andis õiguse saada toetust 2008. aastal vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 III ja IVA jaotises sätestatud ühtse otsemakse kava või ühtse pindalatoetuse kava kohaselt“ tuleb tõlgendada nii, et määruse (EÜ) nr 1257/1999 ⁽³⁾ artikli 31 kohaselt metsastatud ala liigitamiseks toetuskõlblikuks hektariks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 2 punkti b alapunkti ii tähenduses on nõutav, et selle ala suhtes on kasutatud maa tootmisest kõrvale jätmise õigust või muud toetusõigust määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 44 lõike 1 või artikli 54 lõike 1 tähenduses?
4. Kui kolmandale küsimusele tuleb vastata eitavalt, siis kas määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 2 punktis b sätestatud määratlust „maa, mis andis õiguse saada toetust 2008. aastal vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 III ja IVA jaotises sätestatud ühtse otsemakse kava või ühtse pindalatoetuse kava kohaselt“ tuleb tõlgendada nii, et määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 31 kohaselt metsastatud ala liigitamiseks toetuskõlblikuks hektariks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 2 punkti b alapunkti ii tähenduses on nõutav, et põllumajandustootja esitas ka 2008. aastal taotluse määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 22 lõike 1 ja/või artikli 34 lõike 1 alusel ning vastas ülejäänud III ja IV(A) jaotises sätestatud otsetoetuse tingimustele?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT 2013, L 347, lk 608).

⁽²⁾ Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 (ELT 2003, L 270, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 17. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1257/1999, Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatistfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT 1999, L 160, lk 80; ELT eriväljaanne 03/25, lk 391).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 11. märtsil 2019 — Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura versus Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

(kohtuasi C-219/19)

(2019/C 206/29)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura

Vastustajad: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2014/24/EL ⁽¹⁾ põhjendusega 14 koostoimes artikli 19 lõikega 1 ja artikli 80 lõikega 2 on vastuolus selline õigusnorm nagu 18. aprilli 2016. aasta seadusandliku dekreeedi nr 50, millega Itaalia on võtnud oma õiguskorda üle direktiivid 2014/23/EL ⁽²⁾, 2014/24/EL ja 2014/25/EL ⁽³⁾, artikkel 46, mis võimaldab „arhitektuuri- ja inseneriteenuste“ hangetes osaleda ainult selles artiklis nimetatud õiguslikes vormides asutatud ettevõtjatel, mistõttu ei saa niisugustes hangetes osaleda ettevõtjad, kes osutavad niisuguseid teenuseid teistsuguses õiguslikus vormis?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 94, lk 65).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/23/EL kontsessioonilepingute sõlmimise kohta (ELT 2014, L 94, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/25/EL, milles käsitletakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate üksuste riigihankeid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2004/17/EÜ (ELT 2014, L 94, lk 243).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Hannover (Saksamaa) 20. märtsil 2019 — EZ versus Saksamaa Liitvabariik

(kohtuasi C-238/19)

(2019/C 206/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: EZ

Vastustaja: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2011/95/EL ⁽¹⁾ artikli 9 lõike 2 punkti e tuleb tõlgendada nii, et „sõjaväeteenistusest keeldumise korral kokkupõrkes“ ei ole nõutav, et asjaomane isik keeldus sõjaväeteenistusest ametlikus menetluses, kui tema päritoluriigi õigus ei näe ette õigust sõjaväeteenistusest keelduda?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

Kas direktiivi 2011/95/EL artikli 9 lõike 2 punkt e kaitseb „sõjaväeteenistusest keeldumise korral kokkupõrkes“ ka isikuid, kes ei ilmu pärast sõjaväeteenistusest saadud ajapikenduse lõppemist päritoluriigi sõjaväeasutusse ja põgenevad sunniviisilise väeteenistusse võtmise eest?

3. Juhul kui vastus teisele küsimusele on jaatav:

Kas direktiivi 2011/95/EL artikli 9 lõike 2 punkti e tuleb tõlgendada nii, et sõjaväekohustuslase puhul, kes ei tea, millisesse väeliiki teda tulevikus teenima suunatakse, hõlmaks sõjaväeteenistus otseselt või kaudselt „kuritegusid või tegusid, mis on artikli 12 lõikes 2 sätestatud välistamise alus“, üksnes seetõttu, et tema päritoluriigi relvajõud panevad korduvalt ja süstemaatilisel toime selliseid kuritegusid või tegusid, kasutades selleks sõjaväekohustuslasi?

4. Kas direktiivi 2011/95/EL artikli 9 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et ka direktiivi 2011/95/EL artikli 9 lõike 2 punktis e nimetatud tagakiusamise korral peab direktiivi 2011/95/EL artikli 2 punkti d kohaselt esinema seos direktiivi 2011/95/EL artiklis 10 nimetatud põhjuste ja direktiivi 2011/95/EL artikli 9 lõigetes 1 ja 2 tagakiusamiseks kvalifitseeritud tegude või selliste tegude vastu puuduva kaitse vahel?
5. Juhul kui vastus neljandale küsimusele on jaatav: Kas seos süüdimõistmises või sõjaväeteenistusest keeldumise eest karistamises avalduva tagakiusamise ja tagakiusamise põhjuse vahel esineb direktiivi 2011/95/EL artikli 9 lõike 3 tähenduses koostoidmes artikli 2 punktiga d juba siis, kui süüdimõistmine või karistamine on seotud kõnealuse keeldumisega?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule, ELT 2011, L 337, lk 9.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul București (Rumeenia) 20. märtsil 2019 — CHEP Equipment Pooling NV versus Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Serviciul Soluționare Contestații ja Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(kohtuasi C-242/19)

(2019/C 206/31)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul București

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: CHEP Equipment Pooling NV

Vastustajad: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Serviciul Soluționare Contestații ja Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Eelotsuse küsimused

1. Kas kaubaaluste vedamist ühest liikmesriigist teise liikmesriiki, et rentida need seejärel viimases liikmesriigis välja maksukohustuslasele, kelle asukoht on Rumeenias ning kes on seal käibemaksukohustuslasena registreeritud, ei loeta direktiivi [2006/112/EÜ] ⁽¹⁾ artikli 17 lõike 2 kohaselt üleviimiseks?
2. Olenemata vastusest, mis antakse esimesele küsimusele: kas direktiivi 2008/9/EÜ ⁽²⁾ artikli 2 punktide 1 vastavaks maksukohustuslaseks loetakse direktiivi 2006/112/EÜ artikli 9 lõike 1 tähenduses maksukohustuslast, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, vaid teise liikmesriigi territooriumil, isegi kui see maksukohustuslane on tagastamisliikmesriigis käibemaksukohustuslasena registreeritud või selleks kohustatud?
3. Kas direktiivi 2008/9/EÜ sätteid arvesse võttes kujutab tingimus, et maksukohustuslane ei tohi olla tagastamisliikmesriigis käibemaksukohustuslasena registreeritud, endast lisatingimust, mida nõutakse direktiivi 2008/9/EÜ artiklis 3 ette nähtud tingimuste kõrval selleks, et maksukohustuslasel, kelle asukoht on teises liikmesriigis, mitte tagastamisliikmesriigis, oleks käesolevas kohtuasjas käsitletava juhtumi taolisel juhul õigus maksu tagastamisele?
4. Kas direktiivi 2008/9/EÜ artiklit 3 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi haldusasutuse tava keelduda käibemaksu tagastamisest, kui täitmata on tingimus, mis on ette nähtud ainult selle liikmesriigi õigusnormides, on selle artikliga vastuolus?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 12. veebruar 2008. aasta direktiiv 2008/9/EÜ, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad käibemaksu tagastamiseks vastavalt direktiivile 2006/112/EÜ maksukohustuslastele, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, vaid teises liikmesriigis (ELT 2008, L 44, lk 23).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul București (Rumeenia) 25. märtsil 2019 — JE versus KF**(kohtuasi C-249/19)**

(2019/C 206/32)

*Kohtumenetluse keel: rumeenia***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Tribunalul București

Põhikohtuasja pooled*Hageja esimeses kohtuastmes ja apellant: JE**Kostja esimeses kohtuastmes ja vastustaja: KF***Eelotsuse küsimus**

Euroopa Liidu Kohtule esitatakse eelotsusetaotlus, milles palutakse tõlgendada määruse nr 1259/2010 ⁽¹⁾ artiklit 10, milles on nähtud ette, et „[k]ui artiklist 5 või 8 tulenevalt kohaldatava õiguse kohaselt ei ole abielulahutust ette nähtud või kui see ei taga ühele abikaasast tema soo tõttu võrdset võimalust abielulahutust või lahusele taotleda, kohaldatakse kohtu asukohariigi õigust“, st selgitada, kas väljendit „kui artiklist 5 või 8 tulenevalt kohaldatava õiguse kohaselt ei ole abielulahutust ette nähtud“: tuleb tõlgendada kitsendavalt, st sõnasõnalt, st nii, et mõeldakse ainult olukorda, mil kohaldatav välisriigi õigus ei näe ette mitte mingis vormis lahutust, või tuleb seda tõlgendada laiendavalt, st nii, et see hõlmab ka olukorda, kus kohaldatava välisriigi õiguse kohaselt on lahutus ette nähtud, kuid väga piiravatel tingimustel — mis eeldab, et enne lahutamist tuleb kindlasti läbi viia menetlus, milles arutatakse abikaasade lahusele küsimust ja mille puhul ei sisalda kohtu asukohariigi õigus samaväärseid menetlusnorme.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 2010. aasta määrus nr 1259/2010 tõhustatud koostöö rakendamise kohta abielulahutuse ja lahusele suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas (ELT 2010, L 343, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal da Relação de Guimarães (Portugal) 26. märtsil 2019 — MH, NI versus OJ, Novo Banco, S.A.**(kohtuasi C-253/19)**

(2019/C 206/33)

*Kohtumenetluse keel: portugali***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Tribunal da Relação de Guimarães

Põhikohtuasja pooled*Apellandid: MH, NI*

Vastustajad: OJ, Novo Banco, S.A.

Eelotsuse küsimus

Kas vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) 2015/848 ⁽¹⁾ on liikmesriigi kohtud pädevad algatama esmast maksejõuetusmenetlust kodaniku suhtes, kelle ainus kinnisvara asub kõnealuses liikmesriigis, ehkki tema alaline elukoht ning tuumperekond asuvad teises liikmesriigis, kus ta teostab oma kutsetegevust palgatöötajana?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta määrus (EL) 2015/848 maksejõuetusmenetluse kohta (ELT 2015, L 141, lk 19).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court (Iirimaa) 26. märtsil 2019 — Friends of the Irish Environment Limited versus An Bord Pleanála

(kohtuasi C-254/19)

(2019/C 206/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court (Iirimaa)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Friends of the Irish Environment Limited

Vastustaja: An Bord Pleanála

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas otsus pikendada teostusloa tähtaega kujutab endast projekti heakskiitmist, mis toob kaasa nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta ⁽¹⁾ (edaspidi „elupaikade direktiiv“) artikli 6 lõike 3 kohaldamise?
- 2) Kas esimese küsimuse vastust mõjutab mõni järgmistest kaalutlustest?
 - a) Teostusluba (mille tähtaega pikendatakse) anti tuginedes liikmesriigi õigusaktile, millega ei olnud võetud elupaikade direktiivi nõuetekohaselt üle, kuna selle õigusaktiga võrdsustati väärtelt asjakohane hindamine elupaikade direktiivi tähenduses ja keskkonnamõju hindamine keskkonnamõju hindamise direktiivi (direktiiv 2011/92/EL ⁽²⁾) tähenduses.
 - b) Algselt antud teostusluba ei kajasta seda, kas loataotlust käsitleti elupaikade direktiivi artikli 6 lõike 3 esimese või teise etapi kohaselt ja selles ei sisaldu „täielikud, täpsed ja lõplikud järeldused, mis hajutaksid kõik teaduslikult põhjendatud kahtlused asjaomasel kaitsealal kavandatud tööde mõju kohta“, nagu on nõutud kohtuotsuses C-404/09, komisjon vs. Hispaania ⁽³⁾.

- c) Teostusloa algne kehtivusaeg on lõppenud ja selle tulemusel ei kehti teostusluba enam terve planeeringu suhtes. Enne teostusloa võimalikku pikendamist ei saa teostusloa alusel mingeid ehitustöid läbi viia.
- d) Selle teostusloa alusel ei ole kunagi mingeid ehitustöid läbi viidud.
- 3) Juhul kui esimese küsimuse vastus on jaatav, milliseid kaalutlusi peab pädev ametiasutus arvestama, kui ta teostab esimese etapi kontrolli elupaikade direktiivi artikli 6 lõike 3 alusel? Näiteks, kas pädev ametiasutus peab arvestama mõnda järgmist kaalutlust või kõiki järgnevaid: i) kas kavandatavate tööde ja kasutuse puhul esineb mingeid muutusi; ii) kas keskkonnatingimused on kuidagi muutunud, nt seoses Euroopa kaitsealade määramisega pärast teostusloa andmise otsuse tegemist; iii) kas teaduslikult põhjendatud teadmistes on toimunud mingeid asjassepüütavaid muutusi, nt on tehtud ajakohasemaid uuringuid seoses Euroopa kaitsealade oluliste huviga? Teise võimalusena, kas pädev ametiasutus peab hindama kogu planeeringu keskkonnamõju?
- 4) Kas tuleb eristada i) teostusluba, millega määratakse tegevusperioodi (kasutusetapi) tähtaeg ja ii) teostusluba, millega määratakse üksnes tähtaeg, mille jooksul võivad toimuda ehitustööd (ehitusetapp), kuid — juhul kui ehitustööd lõpetatakse selle tähtaja jooksul — millega ei kehtestata mingit kasutustähtaega?
- 5) Kas, ja kui siis mil määral on liikmesriigi kohtul kohustus tõlgendada õigusakte niipalju kui võimalik kooskõlas elupaikade direktiivi ja Århusi konventsiooni nõudega, et kohtumenetluse pooled peavad olema need tõlgendusküsimused sõnaselgelt esitanud? Täpsemalt, kui liikmesriigi õiguses on ette nähtud kaks otsustusmenetlust, millest vaid üks tagab kooskõla elupaikade direktiiviga, siis kas liikmesriigi kohus on kohustatud tõlgendama liikmesriigi õigusakte nii, et kohaldada saab üksnes [liidu õigusega] kooskõlas olevat otsustusmenetlust, kuigi sellist konkreetset tõlgendust ei ole tema menetluses oleva kohtuasja pooled sõnaselgelt esitanud?
- 6) Kui Euroopa Kohus vastab teise küsimuse A osale, et tuleb uurida, kas teostusluba (mille tähtaega pikendatakse) anti liikmesriigi õigusnormi alusel, millega ei olnud elupaikade direktiiv nõuetekohaselt üle võetud, siis kas liikmesriigi kohus on kohustatud jätma kohaldamata liikmesriigi menetlusõiguse normi, mis välistab vastuväite esitaja võimaluse seada kahtluse alla varasema (aegunud) teostusloa kehtivus hilisema teostusloa taotluse kontekstis. Kas selline liikmesriigi menetlusõiguse norm on kokkusobimatu olukorra heastamise kohustusega, mida hiljuti kinnitati kohtuasjas C-348/15, Stadt Wiener ⁽⁴⁾?

⁽¹⁾ EÜT 1992, L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (ELT 2012, L 26, lk 1).

⁽³⁾ EU:C:2011:768.

⁽⁴⁾ EU:C:2016:882.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)
London (Ühendkuningriik) 26. märtsil 2019 — Secretary of State for the Home Department versus OA**

(kohtuasi C-255/19)

(2019/C 206/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Secretary of State for the Home Department

Vastustaja: OA

Eelotsuse küsimused

1. Kas „kodakondsuse riigi kaitset“ (direktiivi 2004/83/EÜ ⁽¹⁾) artikli 2 punkti e ja artikli 11 lõike 1 punkti e tähenduses tuleb käsitada kui riigipoolset kaitset?
2. Kas selle otsustamisel, kas direktiivi 2004/83 artikli 2 punkti e tähenduses kartus tagakiusamise ees on põhjendatud ja kas selle tagakiusamise eest on võimalik saada kaitset vastavalt direktiivi 2004/83 artiklile 7, tuleb mõlemas küsimuses hinnata kaitse olemasolu, ning kui vastus sellele on jaatav, siis kas selle suhtes kehtivad mõlemal juhul samad kriteeriumid?
3. Kui panna kõrvale artikli 7 lõike 1 punktis b sätestatud mitteriiklike osaliste pakutava kaitse kohaldatavus ja eeldada, et vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas kaitse tõhususe või kättesaadavuse hindamisel tuleb lähtuda üksnes riiklike osaliste kaitsvatest tegudest/funktsioonidest või võib arvesse võtta erasektori (kodanikuühiskonna) osaliste — nagu perekonnad ja/või klannid — kaitsvaid tegusid/funktsioone?
4. Kas (nagu on eeldatud teises ja kolmanda küsimuses) kriteeriumid, mis reguleerivad kaitse olemasolu hindamist, mis tuleb läbi viia, kui kaalutakse pagulasseisundi lõpetamist seoses artikli 11 lõike 1 punktiga e, on needsamad, mida tuleb kohaldada artikli 7 kontekstis?

⁽¹⁾ Nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/83/EÜ miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus, ja antava kaitse sisu kohta (ELT 2004, L 304, lk 12; ELT eriväljaanne 19/07, lk 96).

26. märtsil 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Iirimaa

(kohtuasi C-257/19)

(2019/C 206/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: S. L. Kalèda, N. Yerrell)

Kostja: Iirimaa

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna lirimaa ei ole näinud ette juurdlusorganit, mis oleks organisatsiooniliselt, õigusliku struktuuri poolest ning otsustusprotsessis sõltumatu mis tahes osapoolest, kelle huvid võiksid olla vastuolus talle usaldatud ülesandega, siis on lirimaa rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/18/EC, millega kehtestatakse meretranspordi sektoris toimunud õnnetusjuhtumite juurdluse põhimõtted ning muudetakse nõukogu direktiivi 1999/35/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/59/EÜ⁽¹⁾, artikli 8 lõigest 1 tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja lirimaalt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2009/18/EÜ artikli 8 lõike 1 kohaselt peavad liikmesriigid tagama, et väga raskete laevaõnnetuste ohutusjuurdluse eest vastutavad erapooletud alalised juurdlusorganid. Ohutusjuurdluse erapooletuks läbiviimiseks nõutakse artikli 8 lõikes 1, et juurdlusorgan oleks organisatsiooniliselt, õigusliku struktuuri poolest ning otsustusprotsessis sõltumatu mis tahes osapoolest, kelle huvid võiksid olla vastuolus talle usaldatud ülesandega.

Komisjon leiab, et Lirimaal asutatud Marine Casualty Investigation Board ei täida seda nõuet, kuna selle viiest liikmest kahel on ka üldised seadusandliku ja täitevvõimu ülesanded seoses liri lipu all sõitvate laevade mereohutusega ning ohutuse hindamisega liri vetes.

⁽¹⁾ ELT 2009, L 131, lk 114.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 28. märtsil 2019 — T-Systems Magyarország Zrt. jt versus Közbiztonsági Hatóság Közbiztonsági Döntőbizottság jt

(kohtuasi C-263/19)

(2019/C 206/37)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: T-Systems Magyarország Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt., Közbiztonsági Hatóság Közbiztonsági Döntőbizottság

Vastustajad: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság, BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt., T-Systems Magyarország Zrt.

Menetlusse astuja: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõikega 1 ja artikliga 47 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL⁽¹⁾ (riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta) põhjendustega 10, 29, 107, 109 ja 111 ning artikli 1 lõikega 2 ja artikliga 72 on vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm või selle õigusnormi tõlgendamise ja kohaldamise tava, mis näeb lepingupoolte vahelist õigussuhet arvesse võttes ette, et õigusrikkumist ei ole toime pannud mitte ainult hankija, kui ta on riigihanke õigusvastaselt korraldamata jätnud, rikkudes väidetavalt lepingute muutmist käsitlevaid õigusnorme, ja eiranud lepingute muutmist reguleerivaid sätteid, vaid õigusrikkumise on toime pannud ka edukas pakkuja, kes on hankijaga lepingu sõlminud, kuna lepingute ebaseaduslik muutmine nõuab poolte ühist tegevust[?]
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 1 ja artiklit 47 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL (riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta) artikleid 10, 29, 107, 109 ja 111 ning artikli 1 lõiget 2 ja artiklit 72 arvestades on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiivi 2007/66/EÜ (millega muudetakse nõukogu direktiive 89/665/EMÜ ja 92/13/EMÜ riigihankelepingute sõlmimise läbivaatamise korra tõhustamise osas) põhjendustega 19, 20 ja 21 ning samuti nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/665/EMÜ⁽²⁾ (riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta) ja nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/13/EMÜ⁽³⁾ (veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlusi käsitlevate ühenduse eeskirjade kohaldamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta) artikli 2 lõikega 2 vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm või selle õigusnormi tõlgendamise ja kohaldamise tava, millega on lubatud määrata ka edukale pakkujale, kes sõlmib hankijaga lepingu, riigihanke õigusvastaselt korraldamata jätmise eest ja lepinguid käsitlevate sätete eiramise eest muud karistust kui lepingu kehtivusaja lühendamine (trahvi)[?]
3. Kui vastus kahele esimesele küsimusele on eitav, palub eelotsusetaotluse esitanud kohus Euroopa Kohtul samuti anda talle nõu, kas karistuse (trahvi) suuruse kindlaks määramiseks piisab ainult selle asjaolu arvessevõtmisest, et lepingupoolte vahel on õigussuhe, ilma et oleks analüüsitud lepingupoolte käitumist, mis viis lepingu muutmiseni, ja nende rolli selles.

⁽¹⁾ ELT 2014, L 94, lk 65.

⁽²⁾ EÜT 1989, L 395, lk 33; ELT eriväljaanne 06/01, lk 246.

⁽³⁾ EÜT 1992, L 76, lk 14; ELT eriväljaanne 06/01, lk 315.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court (Iirimaa) 29. märtsil 2019 — Recorded Artists Performers Ltd versus Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Ministers for Jobs Enterprise and Innovation, Iirimaa, Attorney General

(kohtuasi C-265/19)

(2019/C 206/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court (Iirimaa)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Recorded Artists Performers Ltd

Kostjad: Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Ministers for Jobs Enterprise and Innovation, Iirimaa, Attorney General

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigi kohtu kohustus võtta direktiivi 2006/115 (¹) rentimis- ja laenutamiseõiguse ja teatavate autoriõigusega kaasnevate õiguste kohta intellektuaalomandi vallas (edaspidi „direktiiv“) tõlgendamisel arvesse Rooma konventsiooni (²) ja/või WPPT (³) eesmärki piirduv ainult nende kontseptsioonidega, millele on direktiivis sõnaselgelt viidatud või laieneb see kontseptsioonidele, mida leidub ainult nimetatud kahes rahvusvahelises lepingus? Eeskätt, mil määral tuleb direktiivi artiklit 8 tõlgendada arvesse võtta WPPT artiklis 4 sätestatud „võrdse kohtlemise“ nõuet?
2. Kas liikmesriigil on kaalutlusruum näha ette kriteeriumid selle kindlaksmääramiseks, millised esitajad kvalifitseeruvad „asjaomasteks esitajateks“ direktiivi artikli 8 tähenduses? Eeskätt, kas liikmesriik tohib piirata õigust saada osa võrdsest tasust nii, et see kehtib vaid olukordades, kus 1) esitus toimub Euroopa Majanduspiirkonna (edaspidi „EMP“) riigis või 2) esitajate asu- või elukoht on EMP riigis?
3. Milline kaalutlusruum on liikmesriigil teise lepinguosalise kehtestatud reservatsioonile reageerimisel WPPT artikli 15 lõike 3 alusel? Sealhulgas, kas liikmesriik on kohustatud täpselt kajastama teise lepinguosalise kehtestatud reservatsiooni tingimusi? Kas lepinguosaline on kohustatud mitte kohaldama Rooma konventsiooni artiklis 5 ette nähtud 30 päeva reeglit, kui selle tagajärjel võib tekkida olukord, kus reservatsiooni kehtestanud lepinguosalise fonogrammitootja saab artikli 15 lõike 1 alusel tasu, kuid sama fonogrammi esitajad tasu ei saa? Teise võimalusena, kas reageerival lepinguosalisel on õigus anda reservatsiooni kehtestanud lepinguosalise kodanikele õigusi vastutulelikumalt, kui seda on teinud reservatsiooni kehtestanud lepinguosaline, st kas reageeriv lepinguosaline võib anda õigusi, mida reservatsiooni kehtestanud lepinguosaline ei anna?
4. Kas õigus õiglasele tasule tohib mingitelgi asjaoludel piirduda vaid fonogrammitootjatega, st kas sellest õigusest tohib ilma jätta esitajad, kelle esitus on sellel fonogrammil jäädvustatud?

(¹) ELT 2006, L 376, lk 28.

(²) Teose esitaja, fonogrammitootja ja ringhäälinguorganisatsiooni kaitse rahvusvaheline konventsioon (1961).

(³) 1996. aastal sõlmitud WIPO esituse ja fonogramide leping.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) 2. aprillil 2019 — Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd versus Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD

(kohtuasi C-275/19)

(2019/C 206/39)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal de Justiça

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd

Vastustajad: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD

Eelotsuse küsimused

1. Kuna Portugali riik ei teavitanud Euroopa Komisjoni 2. detsembri 1989. aasta seadusandlikus dekreedis 442/89 sätestatud tehnilistest eeskirjadest, siis kas need õigusnormid, eelkõige artiklid 3 [nimetatud redaktsioonis] ja 9 ei ole kohaldatavad, mistõttu üksikisikud saavad tugineda sellele, et need ei ole kohaldatavad?
2. Kuna Portugali riik ei teavitanud Euroopa Komisjoni 8. novembri 2003. aasta seadusandlikus dekreedis 282/2003 sätestatud tehnilistest eeskirjadest, siis kas need õigusnormid, konkreetselt eespool nimetatud artiklid 2 ja 3 tuleb teenuseosutajate suhtes Portugalis kohaldamata jätta?

1. aprillil 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik

(kohtuasi C-276/19)

(2019/C 206/40)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. X. P. Lewis, J. Jokubauskaitė)

Kostja: Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik kehtestas uued lihtsustamismeetmed, mis laiendavad nullmäära ja erandit tavapärasest käibemaksuarvestuse pidamise nõudest, mis on ette nähtud esialgses Terminal Markets Order 1973-s, jättes nõukogu loaga seoses komisjoni poole pöördumata, siis on Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik rikkunud nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühtset käibemaksusüsteemi ⁽¹⁾ (edaspidi „käibemaksudirektiiv“), artikli 395 lõikest 2 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühendkuningriik teatas 28. detsembril 1977 erimeetmetest — sealhulgas Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973 —, mis võimaldavad teatavatel tingimustel kaubelda kaubafutuuridega teatavatel Ühendkuningriigi turgudel käibemaksuvabalt ja käibemaksuarvestust pidamata.

Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973 on korduvalt muudetud, et hõlmata selle kohaldamisalasse kaubaturud, mida esialgses teatistes ei olnud mainitud.

Komisjon väidab, et Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973 muudatused laiendavad esialgse erandi ulatust, millest Ühendkuningriik teatas 1977. aastal. Järelikult oleks nendest pidanud komisjonile teatama käibemaksudirektiivi artikli 395 lõike 1 alusel, kuid seda ei tehtud.

(¹) ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Napoli (Itaalia) 3. aprillil 2019 — YT jt versus Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca; Ufficio Scolastico Regionale per la Campania

(kohtuasi C-282/19)

(2019/C 206/41)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Napoli

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: YT jt

Kostjad: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca; Ufficio Scolastico Regionale per la Campania

Eelotsuse küsimused

1. Kas erinev kohtlemine, mis on ette nähtud ainult katoliku usuõpetuse õpetajatele, nagu seda on hagejad, on Nice'i harta artikli 21 ja direktiivi 2000/78/EÜ (¹) tähenduses diskrimineerimine usutunnistuse alusel või kas asjaolu, et töötaja varasemat sobivaks tunnistamist saab tühistada, on alus, mis õigustab seda, et teistest õpetajatest erinevalt koheldakse ainult katoliku usuõpetuse õpetajaid, nagu seda on hagejad, ilma et saaks kohaldada ainsatki takistavat meetet, mis on ette nähtud 18. märtsil 1999 sõlmitud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta — mis on lisatud nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (²) — klauslis 5?
2. Juhul, kui leitakse, et tegemist on direktiivi 2000/78/EÜ artikli 2 lõike 2 punkti a ning Nice'i harta tähenduses otsese diskrimineerimisega usutunnistuse alusel (artikkel 1), tuleb Euroopa Kohtult küsida: milliseid vahendeid võib sinne kohus selle tagajärgede kõrvaldamiseks kasutada, võttes arvesse, et kõigi muude õpetajate kui katoliku usuõpetuse õpetajate suhtes on kohaldatud seaduses 107/15 ette nähtud erakorralist töölevõtmiskava, nii et nad on võetud koosseisulisele tööle sellest tuleva tähtajatu töölepinguga, niisiis, kas sinne kohus peab lugema tekkinuks tähtajatu töösuhte kostjast ametiasutusega?

3. Kas direktiivis 1999/70/EÜ toodud raamkokkuleppe klauslit 5 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu käesoleval juhul, kus on ette nähtud, et töösuhteid reguleerivad üldnormid, mis on mõeldud tähtajaliste töölepingute kasutamise kuritarvitamise eest karistamiseks sel teel, et tähtajaline leping muutub automaatselt tähtajatuks, kui töösuhe on kestnud kindlast kuupäevast kauem, ei ole koolihariduse sektoris kohaldatavad konkreetset katoliku usuõpetuse õpetajate suhtes, mis võimaldab kasutada järjestikusi tähtajalisi töölepinguid määramatult pika aja jooksul; täpsemalt, kas ordinaarpiiskopiga kokkuleppe saavutamise vajadus võib olla raamkokkuleppe klausli 5 punkti 1 alapunkti a tähenduses objektiivne alus või tuleb see lugeda hoopis Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 21 kohaselt keelatud diskrimineerimiseks?
4. Kui 3. küsimus peaks saama jaatava vastuse, siis kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 21, direktiivis 1999/70/EÜ toodud raamkokkuleppe klausel 4 ja/või direktiivi 2000/78/EÜ artikkel 1 lubavad jätta kohaldamata õigusnormid, mis takistavad tähtajalise töölepingu automaatset muutumist tähtajatuks töölepinguks, kui töösuhe kestab kindlast kuupäevast kauem?

(¹) Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT 2000, L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79).

(²) EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois (Prantsusmaa) 5. aprillil 2019 — JE, KF versus XL Airways SA

(kohtuasi C-286/19)

(2019/C 206/42)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: JE, KF

Kostja: XL Airways SA

Eelotsuse küsimused

1. Artikli 3 lõike 2 punkti a kahe osa kohaldamine lennu hilinemisel:
 - a) Kas reisija registreerimisele ilmunist puudutav tingimus, mis on sätestatud 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 (¹) artikli 3 lõike 2 punktis a, mida kohaldatakse üksnes lennureisist mahajätmise korral, on kohaldatav ka siis, kui hüvitist nõuab reisija, kelle lend küll hilines, kuid keda ei jätud lennureisist maha, võttes arvesse, et kohtupraktikas (Euroopa kohtu 4. koja 19. novembri 2009. aasta kohtuotsus Sturgeon jt liidetud kohtuasjades C-402/07 ja C-432/07) on 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 artiklis 7 sätestatud õigust saada lennureisist mahajätmise või lennu tühistamise korral hüvitist laiendatud ka lendude hilinemisele?

- b) Kui vastus küsimusele 1a on jaatav, siis kas, võttes arvesse määruse nr 261/2004 artikli 3 lõike 2 punktis a sätestatud tähtaja („mitte hiljem kui 45 minutit enne teatavaks tehtud väljumisaega“) eesmärke, mis on seotud ülebroneerimise küsimuste ja turvalisuse eesmärkidega, tuleb seda tähtaega tõlgendada selliselt, et see on „mitte hiljem kui 45 minutit enne hilinenud lennu uut väljumisaega, mis on teatavaks tehtud lennujaama infotabloodel või millest on reisijaid teavitatud“?

2. „Registreerimisele ilmumise“ tõendamise kohustus

Kui vastus küsimusele 1a on jaatav ehk selle hüvitise suhtes, mida nõuab reisija, kelle lend hilines, on kohaldatav määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 3 lõike 2 punkt a, siis:

- a) Kas artikli 3 lõike 2 punktis a sätestatud tingimuste näol on tegu selle määruse kohaldamise eeltingimustega, mille täitmise peab tõendama tarbija, või lennukompanii vastutust välistava asjaoluga, misjuhuul saab ta esitada reisijate registri, näitamaks, et tarbija ei ilmunud registreerimisele „sätestatud korras ning ajaks, mille lennuettevõtja, reisikorraldaja või volitatud reisiagent on kirjalikult (sealhulgas elektrooniliselt) ette teatanud või kui aega ei ole märgitud, mitte hiljem kui 45 minutit enne teatavaks tehtud väljumisaega“, nagu on ette nähtud 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 3 lõike 2 punktis a, võttes arvesse füüsilise kujuta pardakaartide elektroonilist koostamist võimaldava tehnoloogia arengut, paberist pardakaartidel ajatemplite puudumist, sellega seonduvalt füüsiliselt registreerimislaua juurde ilmumise kohustuse puudumist ning seda, et ainult lennukompaniidel on kogu reisijate registreerimisega seotud teave kuni registreerimistoimingute lõpetamiseni?
- b) Kas soovitava toime põhimõtte, 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 eesmärkide ning 11. veebruari 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 261/2004 tagatud reisijate ning üldisemalt tarbijate kaitstuse kõrge taseme või muude ühenduse õiguse sätete või normidega on vastuolus see, et üksnes reisijal lasub kohustus tõendada, et ta ilmus registreerimisele „sätestatud korras ning ajaks, mille lennuettevõtja, reisikorraldaja või volitatud reisiagent on kirjalikult (sealhulgas elektrooniliselt) ette teatanud või kui aega ei ole märgitud, mitte hiljem kui 45 minutit enne teatavaks tehtud väljumisaega“, nagu on ette nähtud 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 3 lõike 2 punktis a, võttes arvesse füüsilise kujuta pardakaartide elektroonilist koostamist võimaldava tehnoloogia arengut, paberist pardakaartidel ajatemplite puudumist, sellega seonduvalt füüsiliselt registreerimislaua juurde ilmumise kohustuse puudumist ning seda, et ainult lennukompaniidel on kogu reisijate registreerimisega seotud teave kuni registreerimistoimingute lõpetamiseni?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (EÜT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht des Saarlandes (Saksamaa) 9. aprillil 2019 — QM versus Finanzamt Saarbrücken

(kohtuasi C-288/19)

(2019/C 206/43)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht des Saarlandes

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: QM

Vastustaja: Finanzamt Saarbrücken

Eelotsuse küsimus

Kas käibemaksudirektiivi ⁽¹⁾ artikli 56 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et „mittemaksukohustuslasele veovahendi rendile andmine“ hõlmab ka maksukohustuslase ettevõtte vara hulka kuuluva sõiduki („töösõiduk“) kasutada andmist maksukohustuslase töötajatele, kui viimased ei maksa selle eest sellist tasu, mis ei seisne (osas) nende tehtavast tööst, seega ei maksa nad tasu, ei kasuta selleks otstarbeks osa neile rahas makstavast töötasust ja ka pärast pooltevahelist kokkulepet, mille kohaselt on ettevõtte vara hulka kuuluva sõiduki kasutamise õigus seotud teistest hüvedest loobumisega, ei tee nad valikut maksukohustuslaste pakutavate eri hüvede vahel?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi; ELT 2006, L 347, lk 1, mida on muudetud nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiiviga 2008/8/EÜ; ELT 2008, L 44, lk 11.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta otsus — Adapta Color versus EUIPO — Coatings Foreign IP (Rustproof System ADAPTA)

(kohtuasi T-226/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu sõnamärk Rustproof system ADAPTA — Osaline tühistamine apellatsioonikoja poolt — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c) — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine — Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõige 3 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõige 3) — Õiguse olla ära kuulatud rikkumine — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikkel 75 (nüüd määruse 2017/1001 artikkel 94) — Esimest korda Üldkohtus esitatud tõendid)

(2019/C 206/44)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Adapta Color, SL (Peñíscola, Hispaania) (esindajad: advokaadid G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal ja E. Armero Lavie)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: E. Markakis, A. Söder et D. Walicka)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: solicitor A. Rajendra ja S. Malynicz, QC)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 6. veebruari 2017. aasta otsuse (asi R 2408/2015-5) peale, mis käsitleb tühistamismenetlust Coatings Foreign IP ja Adapta Colori vahel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Adapta Color, SLilt.

⁽¹⁾ ELT C 202, 26.6.2017.

Üldkohtu 8. aprilli 2019. aasta määrus — Electroquímica Onubense versus ECHA**(kohtuasi T-481/18) ⁽¹⁾****(REACH — Esindamine advokaadi poolt, kes ei ole kolmanda isiku staatuses — Ilmselge vastuvõetamatus)**

(2019/C 206/45)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled*Hageja:* Electroquímica Onubense, SL (Palos de la Frontera, Hispaania) (esindaja: advokaat D. González Blanco)*Kostja:* Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) (esindajad: J.-P. Trnka, C.-M. Bergerat ja M. Heikkilä, keda abistas advokaat C. García Molyneux)**Ese**

Hagi, mis on esitatud ECHA 31. mai 2018. aasta otsuse peale SME D(2018)2931-DC, milles tuvastati, et hageja ei vasta väikeettevõtjatele ette nähtud vähendatud tasu tingimustele ja kohustati teda maksma haldustasu.

Resolutsioon

1. Jätta hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud välja Electroquímica Onubense, SLilt.

⁽¹⁾ ELT C 352, 1.10.2018.

Üldkohtu presidendi 2. aprilli 2019. aasta määrus — Lantmännen ja Lantmännen Agroetanol versus komisjon**(kohtuasi T-79/19 R)****(Ajutiste meetmete kohaldamine — Konkurents — Kokkuleppemenetlus — Õigus tutvuda dokumentidega — Kiireloomulisuse puudumine)**

(2019/C 206/46)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hagejad:* Lantmännen ek för (Stockholm, Rootsi), Lantmännen Agroetanol AB (Norrköping, Rootsi) (esindajad: advokaadid S. Perván Lindeborg ja A. Johansson ning solicitor R. Bachour)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Jimeno Fernández, G. Conte ja C. Urraca Caviedes)

Ese

ELTL artiklitel 278 ja 279 põhinev nõue peatada komisjoni 28. jaanuari 2019. aasta otsuse C(2019) 743 (final), mis käsitleb vastuväidet teabe avalikustamisele, mille Lantmännen ek för ja Lantmännen Agroetanol AB esitasid vastavalt Euroopa Komisjoni presidendi 13. oktoobri 2011. aasta otsuse 2011/695/EL ärakuulamise eest vastutava ametniku ülesannete ja pädevuse kohta teatavates konkurentsimenetlustes, artiklile 8 (juhtum AT.40054 — Ethanol Benchmarks), täitmine.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Tunnistada kehtetuks 14. veebruari 2019. aasta määrus kohtuasjas Lantmännen ja Lantmännen Agroetanol vs. komisjon (T-79/19 R).
3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

18. veebruaril 2019 esitatud hagi — Magnan versus komisjon

(kohtuasi T-99/19)

(2019/C 206/47)

Kohtumenethuse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Nathaniel Magnan (Aix-en-Provence, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat J. Fayolle)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada käesolev Euroopa Komisjoni vastu esitatud tegevusetushagi vastuvõetavaks ning tuvastada ELTL artikli 340 alusel komisjoni lepinguväline vastutus;
- tunnistada vastuvõetavaks käesolev tühistamishagi, mis on esitatud 20. detsembri 2018. aasta kirjas Euroopa Komisjoni vaikimisi tehtud tegutsemisest keeldumise otsuse peale;

- sisulistes küsimustes, esiteks
- lahendada vaidlus, tuvastades, et tervisekindlustuse seaduse (loi sur l'Assurance-maladie (LAMal)) artikkel 55 a) rikub:
 - AFMP artikleid 2 (mittediskrimineerimine), 7 (õigus võrdsele kohtlemisele) ja 13 (*standstill*-kohustus);
 - direktiivi 2005/36/EÜ kutsequalifikatsioonide tunnustamise kohta artiklit 55;
- tuvastada, et Genfi kantoni horisontaalne direktiiv, mis käsitleb „Töölevõtmise menetlust avalik-õiguslikes institutsioonides ja avalikult sektorilt toetust saavates üksustes“, rikub Šveitsi ja Euroopa Liidu vahelist kokkulepet isikute vaba liikumise kohta (AFMP) ning et kõik muud Šveitsi föderalsed õigusnormid oma riigi kodanike eelistamise kohta rikuvad AFMP-d;
- tuvastada seevastu, et puuduvad Euroopa Liidu liikmesriikide meetmed, mis diskrimineerivad Šveitsi kodanikest arste;
- tuvastada aluslepingute kohaldamise tagamise eest vastutava Euroopa Komisjoni süüline tegevusetus, kes rikkus seeläbi õiguspärase ootuse põhimõtet ja doktor Magnan Nathanieli omandatud õiguste kindluse põhimõtet;
- tuvastada põhjuslik seos Euroopa Komisjoni süülike tegevusetuse ja doktor Magnan Nathanieli kahju vahel;
- mõista Euroopa Komisjon süüdi tegevusetuses;
- mõista Euroopa Komisjonilt doktor Magnan Nathanielile välja summa 1 141 198,10 eurot (üks miljon sada nelikümmend üks tuhat sada üheksakümmend kaheksa eurot ja kümme senti, vahetuskurss 7. jaanuaril 2019 kell 11.39 UTC), mis vastab 1 281 444 Šveitsi frangile (üks miljon kakssada kaheksakümmend üks tuhat nelisada nelikümmend neli Šveitsi franki), mis vastab ELTL artikli 340 alusel komisjoni lepinguvälise vastutuse tõttu alates 2013. aastast juba tekkinud kahjule;
- mõista Euroopa Komisjonilt välja karistusmaks 500 eurot (viissada eurot) tööpäeva eest doktor Magnan Nathanielile jätkuva, pideva ja tegeliku majandusliku kahju tõttu, mis vastab igapäevasele majanduslikule kahjule kuni ajani, mil Šveitsi Konföderatsioon täidab AFMP-d või kuni üks lepinguosalistest taganeb ELTL artikli 340 alusel tegevusetuse tõttu;
- teiseks,
- tuvastada, et Euroopa Komisjoni 20. detsembri 2018. aasta kirjas sisalduv vastus on keelduv otsus;
- tühistada see vaikimisi tehtud Euroopa Komisjoni otsus keelduda tegutsemast Šveitsi Konföderatsiooni vastu lepingute rikku-mise tõttu ning jätta tekkinud kahju hüvitamata.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et Šveits rikub Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vahelist kokkulepet isikute vaba liikumise kohta (EÜT 2002, L 114, lk 6; tõlge eesti keelde ELT 2009, L 353, lk 71) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsevalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT 2005, L 255, lk 22). Nimelt leiab hageja, et Šveitsi Konföderatsioon võttis 2013. aasta juulis vastu meetme, millega piiratakse arstide tegevuse alustamist liiga suure töötajaskonnaga piirkondades, mis on kaetud Šveitsi kohustusliku tervisekindlustusega; meede kujutab endast kaudset diskrimineerimist kodakondsuse alusel, kuna piirang ei puuduta arste, kellel on kolmeaastane kogemus Šveitsi ülikoolihaiglates.
2. Teine väide, et rahvusvahelises õiguses kehtiva vastastikkuse põhimõtte alusel puuduvad Euroopa Liidu meetmed, mis diskrimineerivad Šveitsi kodanikest arste; hageja sõnul peaks Üldkohus selle tuvastama.
3. Kolmas väide, mis tugineb komisjoni süülisel tegevusetusele, kuna viimasel oli kohustus tegutseda tulenevalt sellest, et ta on ELL artikli 17 lõike 1 kohaselt aluslepingute ja Euroopa Liidu kodanike põhiõiguste tagaja. Sellega seoses tugineb hageja institutsioonide suhtes õiguspärase ootuse põhimõttele ja omandatud õiguste õiguskindluse põhimõttele.
4. Neljas väide, mille kohaselt kujutab see, et komisjon ei reageerinud hageja palvele võtta kiiresti meetmeid, endast tegelikult vaikivat keeldumist ja seega huve kahjustavat otsust.
5. Viies väide, et ELTL artikli 340 alusel on tegevusetuse tõttu tekkinud komisjoni lepinguväline vastutus.

15. märtsil 2019 esitatud hagi — Breyer versus komisjon

(kohtuasi T-158/19)

(2019/C 206/48)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Patrick Breyer (Kiel, Saksamaa) (esindaja: advokaat J. Breyer)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 17. jaanuari 2019. aasta otsus juhtumis Ares(2018)6073379 ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. Määruse (EÜ) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 2 esimese taande (ärihuvide kaitse) väär kohaldamine
 - Hageja heidab hagi esimeses väites ette, et nende dokumentide avalikustamine, mis puudutavad iBorderCtrl-uurimisprojektile loa andmist ja selle läbiviimist, ei kahjusta konsortsiumi liikmete ärihuvide kaitset. Projekti „Intelligent Portable Border Control System“ ese on sisserändekontrolliks uute tehnoloogiate uurimine, nagu „valeütluste automatiseeritud avastamine“ kasutamine ja riskiväärtuse arvutamine.
 - Lisaks väidab hageja, et vaidlusaluste dokumentide avalikustamine on ülekaalukates üldistes huvides.
2. Hagi teine väide: määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 7 lõike 1 ja artikli 8 lõike 1 (taotluste lahendamine) väär kohaldamine
 - Hageja väidab hagi teises väites, et komisjon lahendas ainult taotluse, millega taotleti tutvumise võimaldamist iBorderCtrl-uurimisprojekti läbiviimist puudutavate dokumentidega. Projektile loa andmist puudutavate dokumentidega tutvumise taotlust aga ei lahendatud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43).

22. märtsil 2019 esitatud hagi — Vincenti versus EUIPO

(kohtuasi T-174/19)

(2019/C 206/49)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Guillaume Vincenti (Alicante, Hispaania) (esindaja: advokaat H. Tettenborn)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EUIPO ametisse nimetava asutuse 6. juuni 2018. aasta kirjaga teatavaks tehtud otsused, et hagejat ei edutata järgmisse palgaastmesse (AST 8) ei 2014., 2015., 2016. ega 2017. aasta edutamismenetluses; ja

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. Esimene väide, et rikutud on Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artiklit 45; ka on tehtud ilmselge hindamisviga ning 14. novembri 2017. aasta kohtuotsust *Vincenti vs. EUIPO* (T-586/16, EU:T:2017:803) on valesti kohaldatud või ei ole järgitud

Esimeses väites leitakse, et EUIPO ametisse nimetav asutus rikkus Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artiklit 45, tegi ilmselge hindamisvea ja kohaldas valesti või ei järginud 14. novembri 2017. aasta kohtuotsust *Vincenti vs. EUIPO* (T-586/16, EU:T:2017:803) sellega, et hagejal ei lubatud vastaval ajal üksikutest hindamismenetlustest osa võtta, vaid selle asemel viidi läbi üldine hindamine vaidlustatud otsuste vastuvõtmiseks ajaks, s.t 6. juuniks 2018. Edutamisest keeldumist ei oleks nimetatud otsuse vastuvõtmise järel tohtinud põhjendada asjaoludega, mis ei olnud ametisse nimetavale asutusele veel teada ajal, mil ta oli olnud kohustatud otsust tegema.

Peale selle väidab hageja, et üldine edutamisest keeldumine neljal järjestikusel aastal, mille põhjendusena viidatakse hageja samale käitumisele, on õigusvastane, sest tegemist on sama raske karistusega nagu personalieeskirjade IX lisa artikli 9 lõike punktides e ja f nimetatud karistused ja seega kujutab see endast kehtvat edutamisest keeldumist, millel on karistuslik iseloom; samuti kujutab see endast distsiplinaarmenetluses hagejale kuuluvate kaitseõiguste tagamise vältimist ja „topeltkaristamist“.

Hageja toob veel välja, et ametisse nimetava asutuse vaidlustatud otsused seavad teda tema pikaajalise haiguse tõttu halvemasse olukorda, sest kostja ei arvestanud aega, mil ta haige oli, positiivselt ajana, mil ta oleks talle ette heidetud käitumist parandanud — see aga kujutab endast ilmselget hindamisviga, ja lisaks veel personalieeskirjade artikli 45 kohaldamise ning 14. novembri 2017. aasta kohtuotsuse *Vincenti vs. EUIPO* (T-586/16, EU:T:2017:803) rakendamise viga.

2. Teine väide, et rikutud on hageja õigust ärakuulamisele, mis tuleneb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist a, ja hageja menetlusõigusi vastavalt komisjoni 16. detsembri 2013. aasta otsuse K(2013) 8968 (lõplik), millega nähakse ette personalieeskirjade artikli 45 üldised rakendussätted, artiklile 5, eelkõige vastavalt selle otsuse artikli 5 lõigetele 5 ja 7

Teises väites leitakse, et kostja on rikkunud hageja põhiõigust olla ära kuulatud enne, kui tehakse teda kahjustav otsus, sest hagejale ei antud eelnevalt võimalust esitada oma seisukohad. Kostja sellele väitele vastu ei vaidle.

Kostja on sellega ka otseselt rikkunud hageja menetluslikke õigusi vastavalt komisjoni 16. detsembri 2013. aasta otsuse K(2013) 8968 (lõplik), millega nähakse ette personalieeskirjade artikli 45 üldised rakendussätted, artiklile 5, eelkõige selle otsuse artikli 5 lõigetele 5 ja 7, mis pealegi näitavad rikutud põhiõiguse (põhiõigus olla ära kuulatud) olulisust ja kinnitavad, et hagejal oleks ka käesoleval juhul olnud õigus saada enne vaidlustatud otsuste vastuvõtmist ära kuulatud.

27. märtsil 2019 esitatud hagi — Dickmanns versus EUIPO**(kohtuasi T-181/19)**

(2019/C 206/50)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Hispaania) (esindaja: advokaat H. Tettenborn)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EUIPO 4. juuni 2018. aasta kirjaga teatavaks tehtud otsused, millega ei rahuldatud hageja 25. jaanuari 2018. aasta kirjaga esitatud taotlusi
 - i. hageja lepingu artiklis 5 sisalduva ülesütlemissklausli kustutamise kohta ja tema lepingu ümberkvalifitseerimise kohta tähtsajaks lepinguks vastavalt Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimuste (edaspidi „muude teenistujate teenistustingimused“) artikli 2 punktile f ja samuti — kuivõrd selleks asjakohane— 14. detsembri 2017. aasta otsuse tagasivõtmise kohta; lisaks
 - ii. muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkti f alusel hageja lepingu teistkordse pikendamise kohta alates 30. juunist 2018 (või hageja haiguse tõttu edasilükkunud lõppkuupäevast, st. alates 30. septembrist 2018), vähemalt aga hageja kaasamise kohta muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkti f alusel nende ajutiste teenistujatega sõlmitud lepingute, mis lõpevad aastal 2018, teistkordse pikendamise menetlusse vastavalt 28. jaanuari 2016. aasta ajutiste teenistujatega tähtajaliste lepingute pikendamise suunistele (edaspidi „suunised“);
- kohustada EUIPO-t maksma hagejale kahjuhüvitist sobivas, Üldkohtu poolt kindlaks määratud summas hagejale eelmises lõigus nimetatud EUIPO otsusega tekitatud moraalse ja mittevaralise kahju eest, ja
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. Ilmselge põhjendamisviga; vastustaja ei ole kasutanud kaalutlusõigust; rikutud on mittediskrimineerimise ja võrdse kohtlemise põhimõtet ning omavoli keeldu

2. Ülesütlemisklausli õigusvastasus seetõttu, et rikutud on suuniseid, hea halduse põhimõtet, mittediskrimineerimise ja võrdse kohtlemise põhimõtet, samuti põhimõtet, et ajutise teenistujaga lepingu lõpetamisel on vaja esitada õiguspärane põhjendus (*iusta causa*); Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 30, direktiivi 1999/70/EÜ ⁽¹⁾, raamkokkuleppe (eelkõige selle klausli 1 punkti b) ja klausli 5 lõike 1 ning ILO konventsiooni nr 158 (mis käsitleb töösuhte lõpetamist tööandja algatusel) artikli 4 rikkumine
3. Suuniste rikkumine, mis kujutab endast ka olulist menetlusnormide rikkumist; samuti mittediskrimineerimise ja võrdse kohtlemise põhimõtte, hea halduse ja usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtte rikkumine; Euroopa Liidu põhiõiguste hartas (artikli 41 lõike 2 punkt a) ette nähtud õiguse olla ära kuulatud enne kahjustava otsuse tegemist rikkumine; kostja hoolitsuskohustuse ja hageja põhjendatud huvide arvestamise kohustuse rikkumine; hageja huvide kaalumisel teenistuse huvidega on tehtud ilmselge hindamisviga; omavoli keelu rikkumine
4. Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 8 lõike 1 teise ja kolmanda lause ning järjestikuste tähtjaliste lepingute keelu rikkumise tõttu kehtib hageja leping tähtajatult ilma ülesütlemisklauslita
5. Ülesütlemisklausli õigusvastane säilitamine taas töölevõtmise protokollis; samuti õiguspärase ootuse, hageja põhjendatud huvide ja hoolitsuskohustuse rikkumine vaidlusaluse klausli kohaldamise tõttu
6. Rikutud on hageja õiguspärasest ootusest, vastustaja hoolitsuskohustust oma töötaja eest ja hageja põhjendatud huvid on jäetud arvestamata, sest on keeldunud teenistuslepingut pikendamast; samuti on teenistuse huvide hindamisel tehtud ilmselge hindamisviga

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtjalise töö kohta (EÜT L 175, 10.7.1999, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

4. aprillil 2019 esitatud hagi — Ceramica Flaminia versus EUIPO — Ceramica Cielo (goclean)

(kohtuasi T-192/19)

(2019/C 206/51)

Hagiavalduse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Ceramica Flaminia SpA (Civita Castellana, Itaalia) (esindajad: advokaadid A. Improda ja R. Arista)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Ceramica Cielo SpA (Fabrica di Roma, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk goclean — ELi kaubamärk nr 13 270 046

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 30. jaanuari 2019. aasta otsus asjas R 991/2018-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja muuta seda;
- sellest tulenevalt:
- lugeda 9. veebruaril 2013 ELi kaubamärk „goclean“ nr 13 270 046 kehtivaks kõigi klassi 11 (WC veepaagid, WC potid, veejaotusseadmed) kaupade jaoks;
- mõista käesoleva menetluse kulud ning tühistamisosakonnas ja apellatsioonikojas kantud kulud Ceramica Flaminia S.p.A. huvides välja EUIPO-lt ja/või Ceramica Cielo S.p.A-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine ja väär kohaldamine;
 - mõiste „eristusvõime“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b tähenduses tõlgendamine;
 - kaubamärgi reklaamlausena kvalifitseerimise põhjendatus;
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 95 lõike 1 (koostoimes artikliga 59) rikkumine ja väär kohaldamine;
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 3 ja artikli 59 lõike 2 rikkumine ja väär kohaldamine.
-

4. aprillil 2019 esitatud hagi — Achema ja Achema Gas Trade versus komisjon**(kohtuasi T-193/19)**

(2019/C 206/52)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Achema AB (Jonava, Leedu) ja Achema Gas Trade UAB (Jonava) (esindajad: advokaadid J. Ruiz Calzado, J. Wileur, ja N. Solárová)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 31. oktoobri 2018. aasta otsus C(2018) 7141 (final), mille viimane võttis vastu riigiabi juhtumis SA.44678 (2018/N) — Leedu — Veeldatud maagaasi terminali jaoks ette nähtud abi muutmine;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt ja igalt komisjoni toetuseks menetlusse astujalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite, mille kohaselt on komisjon jätnud algatamata ametliku uurimismenetluse ja jätnud seeläbi hagejad ning muud huvitatud kolmandad isikud ilma ELTL artikli 108 lõikes 2 sätestatud menetlusõigustest.

- Hagejate väitel näitavad kõik käesoleva juhtumi tõendid, et komisjonil oleks pidanud olema kahtlusi riigiabi kokkusobivuse kohta siseturuga ja seega oleks ta pidanud alkatama ametliku uurimismenetluse. Need kahtlused puudutavad esialgse uurimise kestust, muid asjaolusid, mille põhjal vaidlustatud otsus vastu võeti, ning lünki vaidlustatud otsuses, mis ei ole piisavalt põhjendatud ja milles on tehtud ilmseid hindamisvigu. Lisaks on komisjon väidetavalt eiranud väga olulisi aspekte, mida ta oleks pidanud arvesse võtma, enne kui ta järeldas, et tal on piisavalt teavet abi siseturuga kokkusobivaks tunnistamiseks.
- Konkreetsemalt väidavad hagejad, et: (i) üldist majandushuvi pakkuva teenuse (ÜMPT) vajaduse ja selle kohaldamisala kohta antud hinnang on vigane ja ebapiisav; (ii) komisjon on ekslikult leidnud, et abi oli ÜMPT raamistikule vastav; (iii) vaidlustatud otsuses ei ole piisavalt hinnatud viimaseid abimeetme muudatusi ja seega ei ole see nõuetekohaselt põhjendatud; (iv) vaidlustatud otsuses abimeetmete vajalikkuse ja proportsionaalsuse kohta antud hinnang on vigane ja ebapiisav ning (v) vaidlustatud otsuses ei ole piisavalt hinnatud olulist mõju konkurentsile Leedu gaasitarnete valdkonnas ja kaubandusele teise liikmesriikidega.

3. aprillil 2019 esitatud hagi — GEA Group versus komisjon**(kohtuasi T-195/19)**

(2019/C 206/53)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: GEA Group AG (Düsseldorf, Saksamaa) (esindajad: advokaadid I. du Mont, R. van der Hout ja C. Wagner)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 24. jaanuari 2019. aasta otsus BUDG/DGAl/C/4/PL/Ares(2019) s. 283284 ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsusega rikutakse ELTL artiklit 266, kuna sellega keelduti tagasi maksmast trahve, mille hageja maksis komisjoni 29. juuni 2016. aasta otsuse C(2016) 3920 täitmiseks.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsusega rikutakse ELTL artiklit 266, kuna sellega kohaldatakse *de facto* uuesti 8. veebruari 2010. aasta otsust K(2010) 727 (lõplik) või komisjoni 29. juuni 2016. aasta otsust C(2016) 3920, mille Üldkohus tühistas vastavalt 15. juuli 2015. aasta otsusega GEA Group vs. komisjon, T-189/10, EU:T:2015:504, ja 18. oktoobri 2018. aasta otsusega GEA Group vs. komisjon, T-640/16, EU:T:2018:700.

4. aprillil 2019 esitatud hagi — Wiegand-Glashüttenwerke versus komisjon**(kohtuasi T-197/19)**

(2019/C 206/54)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Wiegand-Glashüttenwerke GmbH (Steinbach am Wald, Saksamaa) (esindajad: advokaadid F. Wagner ja N. Voß)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kuivõrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksuma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksuma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid (asukohad Großbreitenbach ja Schleusingen), kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, ning suuri energiatarbijaid (asukoht Steinbach am Wald), kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksuma tagasi enam kui 15 % avaldatud võrgutasudest,
- viienda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati asukoha Steinbach am Wald puhul maksuma tagasi enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabi ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

4. aprillil 2019 esitatud hagi — Glaswerk Ernstthal versus komisjon

(kohtuasi T-199/19)

(2019/C 206/55)

Kohtumenethuse keel: saksa

Pooled

Hageja: Glaswerk Ernstthal GmbH (Lauscha, Saksamaa) (esindajad: advokaadid F. Wagner ja N. Voß)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada kostja 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,

— teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aasta 2013 osas, niivõrd kuivõrd see otsus puudutab hagejat,

- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 % avaldatud võrgutasudest,
- viienda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati tagasi maksma enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabi ekslik lugemine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ (⁽¹⁾) artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

5. aprillil 2019 esitatud hagi — BL ja BM versus nõukogu jt**(kohtuasi T-204/19)**

(2019/C 206/56)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hagejad:* BL ja BM (esindaja: advokaat N. de Montigny)*Kostjad:* Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon, Euroopa välisteenistus, Eulex Kosovo**Nõuded***Hagejad paluvad Üldkohtul:*

- esimese võimalusena,
- seoses eraõiguslikust lepingust tulenevate õigustega:
 - kvalifitseerida nende lepinguline suhe ümber tähtajatuks töölepinguks;
 - tuvastada, et kostjad on rikkunud oma lepingulisi kohustusi ning eelkõige kohustust teatada tähtajatu lepingu ülesütlemisest ette;
 - sellest tulenevalt kohustada kostjaid maksma hagejatele ülesütlemisest etteteatamise kohustuse rikkumise eest hüvitist, mis arvutatakse nende vastava teenistusstaazi alusel järgmiselt:
 - BL-ile summas 48 424,65 eurot;
 - BM-ile summas 31 552,75 eurot;
 - otsustada, et hagejate teenistusest vabastamine on ebaseaduslik ja mõista sellest tulenevalt kostjatelt hagejate kasuks välja *ex aequo et bono* hinnatud kahjuhüvitis:
 - BM-ile summas 75 000 eurot;
 - BL-ile summas 90 000 eurot;
 - tuvastada, et kostjad ei ole vormistanud lepingu lõpetamise dokumente, mis on õigusaktides ette nähtud, ning
 - mõista neilt hagejate kasuks välja rahatrahv 100,00 eurot iga viivitatud päeva eest alates käesoleva hagi esitamisest;
 - kohustada neid edastama hagejatele lepingu lõpetamise dokumendid;
 - mõista kostjatelt eelnimetatud summade alusel välja viivis, mis arvutatakse Belgia seadusjärgse intressimäära alusel;

- muude õiguste osas:
 - tuvastada, et üks kolmest esimesest kostjast oleks pidanud hagejad võtma teenistusse ajutiste teenistujatena, ning tunnistada, et kolm esimest kostjat kohtlesid hagejaid nende töötasu, pensioniõiguste ja seotud hüvitiste ning tulevase töökoha tagatuse osas ilma objektiivse põhjendusest diskrimineerivalt;
 - mõista esimeselt kolmelt kostjalt iga hageja kasuks välja hüvitis ühenduse õiguse eespool nimetatud rikkumiste tõttu saamata jäänud töötasu, pensioni, hüvitiste ja soodustuste eest;
 - mõista kostjatelt välja nendelt summadelt intress;
 - määrata tähtaeg, mille jooksul pooled peavad selle hüvitise kindlaks määrama, võttes arvesse palgaastet ja -järku, millel hagejad oleks tulnud tööle võtta, keskmist töötasu suurenemist, nende karjääriarengut, hüvitisi, mida nad oleksid seega nende ajutise teenistuja lepingute alusel pidanud saama, ning kõrvutada saadud tulemused töötasuga, mida hagejad tegelikult said;
- teise võimalusena,
 - kohustada institutsioone hüvitama *ex aequo et bono* hagejatele lepinguvälise kahju, mis neile nende põhiõiguste järgimata jätmisega on tekitatud:
 - BM-ile summas 105 000 eurot;
 - BL-ile summas 130 000 eurot;
- mõista kohtukulud välja kostjatelt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad eelkõige seitse väidet, et nende töölepingud, mis nad institutsioonidega sõlmisid, kvalifitseeritaks ümber tähtajatuks töölepinguks ning et neile hüvitataks kahju, mis neile tekitati otsusega nende lepinguid mitte pikendada ning institutsioonide valikuga kohaldada rahvusvaheliste lepinguliste töötajate suhtes staatust, mis ei ole nende põhiõigustega kooskõlas.

1. Esimene väide, et kostjad on järjestikuste tähtajaliste lepingute kasutamisega toime pannud õiguse kuritarvitamise ning rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet.
2. Teine väide, et kostjad on rikkunud võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet.
3. Kolmas väide, et kostjad on rikkunud hagejate õigust olla ära kuulatud.
4. Neljas väide, et kostjad on hagejate suhtes tekitanud õigusliku ebakindluse ja rikkunud õigust heale haldusele.

5. Viies väide, et kostjad on rikkunud töötajate esindajatega konsulteerimise põhimõtet.
6. Kuues väide, et kostjad on rikkunud Euroopa hea halduse tava eeskirja.
7. Seitsmes väide, et kostjad on rikkunud töötajate vaba liikumise õigust.

Lisaks väidavad hagejad, et institutsioonides esineb töötajate vahelist diskrimineerimist ja seda eelkõige ajutistele teenistujatele tagatud õiguste osas, iseäranis erinevate toetuste mittemaksmise, pensionifondidesse sissemaksete tegemise, kulude hüvitamise ja potentsiaalselt 20-aastase teenistusstaazi mittearvesse võtmise osas.

5. aprillil 2019 esitatud hagi — Egger Beschichtungswerk Marienmünster versus komisjon

(kohtuasi T-206/19)

(2019/C 206/57)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Egger Beschichtungswerk Marienmünster GmbH & Co. KG (Marienmünster-Vörden, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Voß ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kui võrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,

- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiaks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

5. aprillil 2019 esitatud hagi — Yara Brunsbüttel versus komisjon**(kohtuasi T-207/19)**

(2019/C 206/58)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Yara Brunsbüttel GmbH (Büttel, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Voß ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kui võrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 % avaldatud võrgutasudest,
- viienda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati maksma tagasi enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabi ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

5. aprillil 2019 esitatud hagi — Nolte Holzwerkstoff versus komisjon

(kohtuasi T-208/19)

(2019/C 206/59)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Nolte Holzwerkstoff GmbH & Co. KG (Germersheim, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Voß ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kuivõrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksuma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksuma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksuma tagasi enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabi ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et kuna võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ ('¹) artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

8. aprillil 2019 esitatud hagi — Glatfelter Gernsbach versus komisjon

(kohtuasi T-215/19)

(2019/C 206/60)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Glatfelter Gernsbach GmbH (Gernsbach, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Voß ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aasta 2012 osas, niivõrd kuivõrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et kuna võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldata tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

8. aprillil 2019 esitatud hagi — Glatfelter Steinfurt versus komisjon**(kohtuasi T-216/19)**

(2019/C 206/61)

*Kohtumenethuse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Glatfelter Steinfurt GmbH (Steinfurt, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Voß ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kui võrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksuma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksuma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksuma tagasi enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabi ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et kuna võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

8. aprillil 2019 esitatud hagi — Schott versus komisjon

(kohtuasi T-217/19)

(2019/C 206/62)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Schott AG (Mainz, Saksamaa) (esindaja: advokaat N. Voß)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,

- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kui võrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksuma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksuma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksuma tagasi enam kui 15 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabi ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

8. aprillil 2019 esitatud hagi — Evonik Degussa versus komisjon

(kohtuasi T-218/19)

(2019/C 206/63)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Evonik Degussa GmbH (Essen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Voß ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kui võrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,

- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksuma tagasi enam kui 15 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabi ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

8. aprillil 2019 esitatud hagi — Julius Schulte Trebsen versus komisjon**(kohtuasi T-219/19)**

(2019/C 206/64)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Julius Schulte Trebsen GmbH & Co. KG (Trebsen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Voß ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aasta 2012 osas, niivõrd kuivõrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 % avaldatud võrgutasudest,
- viienda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati tagasi maksma enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

8. aprillil 2019 esitatud hagi — Mitsubishi Polyester Film versus komisjon

(kohtuasi T-220/19)

(2019/C 206/65)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Mitsubishi Polyester Film GmbH (Wiesbaden, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Voß ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,

- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kuivõrd see otsus puudutab hagejat, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiaks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

8. aprillil 2019 esitatud hagi — Nippon Gases Deutschland versus komisjon

(kohtuasi T-221/19)

(2019/C 206/66)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Nippon Gases Deutschland GmbH (Düsseldorf, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Voß ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,

- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kui võrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabi ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ (1) artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

8. aprillil 2019 esitatud hagi — Sappi Alfeld versus komisjon

(kohtuasi T-222/19)

(2019/C 206/67)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Sappi Alfeld GmbH (Alfeld, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Voß ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aasta 2013 osas, niivõrd kuivõrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et kostjal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

8. aprillil 2019 esitatud hagi — Clariant Produkte (Deutschland) versus komisjon

(kohtuasi T-223/19)

(2019/C 206/68)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Clariant Produkte (Deutschland) GmbH (Frankfurt Maini ääres, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Voß ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kui võrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabi ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et kuna võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

9. aprillil 2019 esitatud hagi — Metsä Tissue versus komisjon

(kohtuasi T-224/19)

(2019/C 206/69)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Metsä Tissue GmbH (Kreuzau, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Kachel ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kui võrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksuma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksuma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksuma tagasi enam kui 15 % avaldatud võrgutasudest,

- viienda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati tagasi maksuma enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et kuna võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

9. aprillil 2019 esitatud hagi — Linde Gas versus komisjon**(kohtuasi T-225/19)**

(2019/C 206/70)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Linde Gas Produktionsgesellschaft mbH & Co. KG (Pullach, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Kachel ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kuiivõrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- viienda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati tagasi maksma enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et kuna võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

9. aprillil 2019 esitatud hagi — Radici Chimica Deutschland versus komisjon

(kohtuasi T-226/19)

(2019/C 206/71)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Radici Chimica Deutschland GmbH (Elsteraue, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Kachel ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kuivõrd see otsus puudutab hagejat,
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulevat põhjendamiskohustust.

2. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

9. aprillil 2019 esitatud hagi — Ronal versus komisjon

(kohtuasi T-227/19)

(2019/C 206/72)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Ronal GmbH (Forst, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Kachel ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kuivõrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabi ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

9. aprillil 2019 esitatud hagi — Hüttenwerke Krupp Mannesmann versus komisjon

(kohtuasi T-228/19)

(2019/C 206/73)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH (Duisburg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Kachel ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,

— teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kui võrd see otsus puudutab hagejat, ning

— mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulevat põhjendamiskohustust.

2. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

8. aprillil 2019 esitatud hagi — AlzChem Trostberg versus komisjon

(kohtuasi T-229/19)

(2019/C 206/74)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: AlzChem Trostberg GmbH (Trostberg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid F. Wagner ja N. Voß)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,

— teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kui võrd see otsus puudutab hagejat,

- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksuma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksuma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksuma tagasi enam kui 15 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ (1) artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

9. aprillil 2019 esitatud hagi — Evonik Functional Solutions versus komisjon

(kohtuasi T-230/19)

(2019/C 206/75)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Evonik Functional Solutions GmbH (Essen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Voß ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kui võrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7000 tundi, maksma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 8000 tundi, maksma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt 7500 tundi, maksma tagasi enam kui 15 % avaldatud võrgutasudest,

- viienda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati tagasi maksma enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ETL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ETL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ETL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

4. aprilli 2019 esitatud hagi — HIM versus komisjon**(kohtuasi T-235/19)**

(2019/C 206/76)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* Health Information Management (HIM) (Brüssel, Belgia) (esindaja: advokaat P. Zeegers)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks; sellest tulenevalt:
- tuvastada, et hageja ei ole kohustatud tasuma 4. veebruaril 2019 väljastatud võlateateid nr 3241901815 (94 445,00 eurot) ja nr 3241901886 (121 517,00 eurot), ning vajadusel tunnistada need võlateated Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 263 ja 264 alusel tühiiseks;
- mõista Euroopa Komisjonilt välja kõik kulud, mille suurus on esialgsel hinnangul 8000 eurot.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.*

1. Esimene väide, mille kohaselt ei edastatud lõplikku auditaruannet ja hagejal oli võimatu teadlikku seisukohta kujundada. Selle edastamata jätmise tulemusel ei ole komisjoni väljastatud võlateated põhjendatud.
2. Teine väide, mille kohaselt ei järginud komisjoni audiitor rahastamiskõlblikke kulutusi reguleerivaid eeskirju. Hageja ei nõustu komisjoni seisukohaga, kuna komisjon lisas oma otsusesse tingimuse, mida ei ole eelkõige kaugtööd käsitlevates õigusaktides ette nähtud, ja tegutses seega viisil, mis on vastuolus komisjoni enda varasema tegevusega hagejat puudutanud auditeerimismenetlustes.

9. aprillil 2019 esitatud hagi — Giant Electric Vehicle Kunshan versus komisjon**(kohtuasi T-242/19)**

(2019/C 206/77)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Giant Electric Vehicle Kunshan Co. Ltd (Kunshan, Hiina) (esindaja: advokaat P. De Baere)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 17. jaanuari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/73 ⁽¹⁾ hagejat puudutavas osas ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et kostja on teinud ilmse hindamisvea, kui ta järeldas, et hageja kontserni poolse alumiiniumi tooraine ostu suhtes esines ulatuslik riigi sekkumine ning see ei kajastanud piisavalt turuväärtusi vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1036 ⁽²⁾ artikli 2 lõike 7 punkti c esimesele taandele.
2. Teine väide, et kostja on teinud ilmse hindamisvea, kui ta määras kindlaks, et hageja kontserni suhtes esinesid märkimisväärsed moonutused, mis olid kandunud üle eelnevast mitteturumajanduslikust süsteemist vastavalt määruse (EL) 2016/1036 artikli 2 lõike 7 punkti c kolmandale taandele.
3. Kolmas väide, et kostja on rikkunud määruse (EL) 2016/1036 artikli 2 lõike 10 sissejuhatavat lauset ja artikli 2 lõike 10 punkti d alapunkte i ja ii, kuna ta ei teostanud õiglast võrdlust ega kohandanud normaalväärtust vastavalt erinevustele kaubanduse tasemetes ekspordihindade ja normaalväärtuse vahel; ega esitanud hagejale vajalikku teavet, et ta saaks arvuliselt väljendada oma kohandamise taotlust.
4. Neljas väide, et kostja on rikkunud määruse (EL) 2016/1036 artikli 3 lõikeid 2, 3 ja 6, kuna ta ei võrrelnud hindade allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügi arvutuste tarvis impordihindasid ja Euroopa Liidu tootmisharu toodetud sarnase toote hinda samal kaubanduse tasemel ja hetkel, kui tooted hakkasid üksteisega konkureerima.

⁽¹⁾ Komisjoni 17. jaanuari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/73, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit elektrijalgrataste impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2019, L 16, lk 108).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21).

9. aprillil 2019 esitatud hagi — Giant Electric Vehicle Kunshan versus komisjon

(kohtuasi T-243/19)

(2019/C 206/78)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Giant Electric Vehicle Kunshan Co. Ltd (Kunshan, Hiina) (esindaja: advokaat P. De Baere)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 17. jaanuari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/72 ⁽¹⁾ hagejat puudutavas osas ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et kostja on teinud ilmse hindamisvea, kui ta järeldas, et hageja sai subsiidiumi mootorite ja akude ostmise teel, rikkudes nii Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1037 ⁽²⁾ artikli 1 lõiget 1 ja artiklit 3. See väide koosneb neljast osast:
 - kostja ei ole tõendanud, et Hiina ametiasutused olid Hiina mootori- ja akutootjatele, kes hagejat varustasid, ülesandeid andud või neid kontrollinud;
 - kostja ei ole tõendanud, et mis iganes väidetav rahaline toetus Hiina ametiasutustelt andis hagejale eelise;
 - kostja tugines hagejat puudutavates järel dustes määruse (EL) 2016/1037 artikli 28 ekslikule kohaldamisele ning
 - kostja ei tõendanud seost kohalikult turult ostetud mootorite ja akude ning Euroopa Liitu eksporditud elektrijalgrataste vahel.
2. Teine väide, et kostja on teinud ilmse vea subsiidiumi arvutamisel, hõlmates vääralt sinna alla soodustused, mis ei olnud seotud elektrijalgratastega, mis on Euroopa Liidus vabasse ringlusse lubatud.
3. Kolmas väide, et kostja on teinud ilmse vea fakte hinnates, kui ta järel das, et pangaaktseptide kasutamine kujutas endast rahalist toetust määruse (EL) 2016/1037 artikli 3 lõike 1 tähenduses.
4. Neljas väide, et kostja ei ole tõendanud, et pangaaktseptide kasutamine andis hagejale eelise.
5. Viies väide, et kostja ei ole tõendanud pangaaktseptide teel antud subsiidiumi konkreetsust ja rikkus nii määruse (EL) 2016/1037 artiklit 4.

6. Kuues väide, et kostja on teinud ilmse hindamisvea, kui ta tuvastas, et hageja sai eelise maakasutusõiguse omandamise teel.
7. Seitsmes väide, et kostja on rikkunud määruse (EL) 2016/1037 artikli 8 lõikeid 1, 2 ja 5, kuna ta ei võrrelnud hindade allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügi arvutuste tarvis impordihindasid Euroopa Liidus toodetud samaväärse toote hinnaga samal kaubanduse tasemel ja hetkel, kui tooted hakkasid üksteisega konkureerima.

(¹) Komisjoni 17. jaanuari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/72, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit elektrijalggrataste impordi suhtes (ELT 2019, L 16, lk 5).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 55).

11. aprillil 2019 esitatud hagi — Café Camelo versus EUIPO — Camel Brand (CAMEL BRAND FOOD PRODUCTS)

(kohtuasi T-244/19)

(2019/C 206/79)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Café Camelo, SL (Villanueva del Pardillo, Hispaania) (esindaja: advokaat M. de Justo Bailey)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Camel Brand Co. Ltd (Żebbuġ, Malta)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kaubamärgi taotlus — registreerimistaotlus nr 15 710 692

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 7. veebruari 2019. aasta otsus asjas R 1165/2018-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt (ja vastavalt olukorrale menetlusse astujalt).

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

12. aprillil 2019 esitatud hagi — Thunus jt versus EIP

(kohtuasi T-247/19)

(2019/C 206/80)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Vincent Thunus (Contern, Luksemburg) ja 7 teist hagejat (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Investeerimispank

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada hagi, sh selle raames esitatud õigusvastasuse väide vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- sellest tulenevalt,
 - tühistada hagejate 2018. aasta veebruari palgatõendites sisaldunud otsus, millega kehtestati põhitöötasu iga-aastase kohandamise määraks 2018. aasta kohta 0,7% ning sellest tulenevalt tühistada sarnased otsused, mis sisaldasid hilisemates palgatõendites;

- sellest tulenevalt kohustada kostjat
 - maksmata järgmist hüvitist varalise kahju eest: (i) maksmata palgasumma, mis lähtub 2018. aasta kohanduse ehk 1,4% kohaldamisest ajavahemikul 1. jaanuar 2018 kuni 31. detsember 2018; (ii) maksmata palgasumma, mis vastab iga-aastase 0,7% kohanduse kohaldamise toimele alates 2018. aasta jaanuarist makstava palga suhtes; (iii) viivis maksmata palgasummalt, arvestatuna kuni tasumisele kuuluvate summade täieliku äramaksmiseni, kusjuures kohaldatav viivisesumma tuleb arvutada määra alusel, mida Euroopa Keskpank kohaldas vastaval ajavahemikul oma põhiliste refinantseerimistingute suhtes, millele lisandub kolm protsendipunkti;
- vajadusel, juhul, kui kostja ei esita kõnealuseid dokumente ise, siis kohustada menetlust korraldava meetme abil kostjat esitama järgmised dokumendid:
 - EIP direktorite nõukogu 18. juuli 2017. aasta otsus (CA/505/17);
 - EIP direktorite nõukogu 30. jaanuari 2018. aasta otsus (MC-021-ADM-15-2018);
 - personalidirektori 25. jaanuari 2018. aasta teatis (CS/PERS-QMS/ACB/2018-0011);
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad esiteks direktorite nõukogu 18. juuli 2017. aasta otsust puudutavas kaks väidet ja direktorite nõukogu 30. jaanuari 2018. aasta otsust puudutavas kolm väidet.

Mis puudutab direktorite nõukogu 18. juuli 2017. aasta otsust:

1. Esimene väide, et rikuti õiguskindluse põhimõtet.
2. Teine väide, et rikuti õiguspärase ootuse põhimõtet ja omandatud õigusi.

Mis puudutab direktorite nõukogu 30. jaanuari 2018. aasta otsust:

1. Esimene väide, et rikuti Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 41 tulenevaid menetluslikke tagatisi.
2. Teine väide, et rikuti õigust konsulteerida personaliesindajate kolleegiumiga.
3. Kolmas väide, et rikuti proportsionaalsuse põhimõtet.

Seoses kahjuhüvitusnõudega paluvad hagejad hüvitada palgavahe, st 1,4% alates 2018. aasta 1. jaanuarist (sh palga suurenemise toime rahalistele hüvitistele), millele lisandub viivis.

18. aprillil 2019 esitatud hagi — Stada Arzneimittel versus EUIPO — Optima Naturals (OptiMar)**(kohtuasi T-261/19)**

(2019/C 206/81)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Saksamaa) (esindajad: advokaadid J.-C. Plate ja R. Kaase)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Optima Naturals Srl (Gallarate, Itaalia)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusluse kaubamärgi taotleja:* apellatsioonikoja menetluse teine pool*Vaidlusluse kaubamärk:* ELi kaubamärgi OptiMar taotlus — ELi kaubamärk nr 15 176 258*Menetlus EUIPOs:* vastulausemenetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO esimese apellatsioonikoja 31. jaanuari 2019. aasta otsus asjas R 1348/2018-1**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

17. aprillil 2019 esitatud hagi — 17. aprillil 2019 Jakober versus EUIPO (Tassi kuju)**(kohtuasi T-262/19)**

(2019/C 206/82)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Philip Jakober (Stuttgart, Saksamaa) (esindaja: advokaat J. Klink)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune disainilahendus: ruumiline ELi kaubamärk (Tassi kuju) — registreerimistaotlus nr 15 963 994

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 11. veebruari 2019. aasta otsus asjas R 1153/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- muuta vaidlustatud otsust nii, et taotlus rahuldatakse ja nõustutakse ELi kaubamärgi nr 15 963 994 kandmisega Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) registrisse;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b ja/või artikli 7 lõike 3 rikkumine.

18. aprillil 2019 esitatud hagi — nanoPET Pharma versus EUIPO — Miltenyi Biotec (viscover)

(kohtuasi T-264/19)

(2019/C 206/83)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: nanoPET Pharma GmbH (Berliin, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. Onken)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Miltenyi Biotec GmbH (Bergisch Gladbach, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: teine pool apellatsioonikoja menetluses

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk viscover — ELi kaubamärk nr 9 197 732

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 17. jaanuari 2019. aasta otsus asjas R 1288/2017-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 60 lõike 2 punkti c rikkumine.

19. aprillil 2019 esitatud hagi — Itaalia versus komisjon

(kohtuasi T-265/19)

(2019/C 206/84)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Itaalia Vabariik (esindajad: advokaadid R. Guizzi, A. Giordano ja G. Palmieri)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul oma hagiavalduse nõudes tühistada komisjoni 12. veebruari 2019. aasta rakendusotsus nr C (2019) 869, teatavaks tehtud 13. veebruaril 2019, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisefondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide puudutab uuringut CEB/2017/067/IT ja käsitleb nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1258/1999 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (EÜT 1999, L 160, lk 103; ELT eriväljaanne 03/25, lk 414), eriti selle artikli 2 lõike 2, nõukogu 21. mai 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (ELT 2005, L 209, lk 1), eriti selle artikli 31 lõike 2, ja Euroopa parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT 2013, L 347, lk 549) rikkumist.

— Selle kohta leiab ta veel, et rikutud on EL toimimise lepingu — 12. detsembri 2007. aasta Lissaboni lepinguga muudetud redaktsioonis — artikli 5 lõiget 4 ning proportsionaalsuse ja õiguspärase ootuse põhimõtet.

— Viimaks tugineb hageja ka pädevus ületamisele ning olulise vorminõuete rikkumisele põhjenduse puudumise tõttu.

2. Teine väide puudutab uuringut FA/2008/067/IT ja käsitleb määruse (EÜ) nr 1258/1999 ja määruse (EÜ) nr 1290/2005 ning EL toimimise lepingu artikli 5 rikkumisi.

— Itaalia Vabariik on seega seisukohal, et pädevust on ületatud ja põhjenduse puudumise tõttu rikutud olulisi vorminõudeid, nagu on rikutud ka proportsionaalsuse ja õiguspärase ootuse põhimõtet.

Üldkohtu 17. aprilli 2019. aasta määrus — Bandilla jt versus EIP

(kohtuasi T-600/16) ⁽¹⁾

(2019/C 206/85)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Üheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 296, 16.8.2016 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-30/16 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 5. aprilli 2019. aasta määrus — Boehringer Ingelheim International versus komisjon**(kohtuasi T-191/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 206/86)

Kohtumenetluse keel: inglise

Viienda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 178, 6.6.2017.

Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta määrus — Bruel versus komisjon**(kohtuasi T-202/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 206/87)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Seitsmenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 166, 14.5.2018.

Üldkohtu 12. aprilli 2019. aasta määrus — Hankintatukku Arno Latvus versus EUIPO — Triaz Group (VIVANIA)**(kohtuasi T-4/19) ⁽¹⁾**

(2019/C 206/88)

Kohtumenetluse keel: inglise

Viienda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 72, 25.2.2019.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)

ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus

L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

ET